



پرنیٹنگ

PATTERNITECTURE

کشایش: آدینه ۱۹ مردادماه ساعت ۱۶ تا ۲۱
BOUNDARIES THAT EXPAND;
WHERE WE STAND

پترنیتکچر
Ghazal Refalian, Bita Shekari
09 to 16 Aug 2024 / Niavaran Cultural Center,
Tehran, Iran

۱۹ تا ۲۶ مردادماه ۱۴۰۳ / فرهنگسرای نیاوران، تهران
PATTERNITECTURE #4

مرزهایی که گسترش می‌یابند،
جایی که ما ایستاده ایم! کیوریتورها: غزل رفالیان، بیتا شکاری

HABITS LIGHTING ROYA PIMON * ETEMAD GALLERY STUDIO RED LEAF

استودیو نور عطر / استودیو گراندزا + لوکومنت / کامران افشار نادری / کامران صفامنش / گروه معماری اشعری و همکاران / احسن عزیزی / محمدحسن فروزان فر / آرش مظفری / آریبن حکیمی / سیاوش صوفی نژاد / محمد غفاری + شهاب احمدی / روح الله شمسی زاده / ملکی / سهند حسامیان / معصومه مهتدی / میرمولا ثریا / مریم عابدی / تکتم همتی / بنفشه همتی / محمدرضا طزری / آناهیتا شهامتی / اراحله نورآور / مریم بهروزی نیا / فاطمه نجاتی + آرمین اکبری / بردیا حاجی رسولی ها / مریم حسینی / احمدرضا خلیلی + روزبه شیخها / احسان کازرونی / محمد محمدخانی + زهرا رضایان / پدram کریمی / شکیب روستا / کیمیا کربلائی + محمدامین متین فر + سارا نوروزی + کیارش شهربابی / نرگس فراهانی / مجدده سیماری + مریم حاج سیدجوادی + آتنا سیماری + مهسا سیماری + الهام رئیسی / افشین کویایی + گلبن ملتجی / Arkinetics: مهدی اکبری آهانگر + علیرضا علیکائی + نگار یعقوب پور + علی جاودانی + بردیا شهبانی + مجتبی بلالی + حمید گلستانی / فراگل چهره صادقی / محمدباقر محسنی / کیمیا لطفی + محمدحسین اقلیدس / علی بهمنی / عسل براتی / دی لاینز / مهدی بهرامی / استودیو هامون / حمیده توکلی / عادله موسوی / MSA: عابدراجایی + مهرداد عزیزخانی + علی غنئی + زهرا یوسفی / Visual Artist: Mohammad Hassan Forouzanfar

Nourathar Studio/ GRANDEZA STUDIO + LOCUMENT /Kamran Afshar Naderi/Kamran Safamanesh/Ashari and Associates/Hassan Azizi/Mohammad Hassan Forouzanfar/ Arash Mozaffari/Arian Hakimi/Siavash Sufi Nejad/Mohammad Ghaffari + Shahab Ahmadi/ Roohollah Shamsizadeh Maleki/Sahand Hesamiyan/Masoumeh Mohtadi/Mirmola Soraya/ Maryam Abedi/Toktam Hemati/Banafsheh Hemmati/Mo Tazari/Anahita Shahamati/Raheleh Nooravar/Maryam Behrouziniya/Fatemeh Nejati + Armin Akbari/Bardia Haji Rasooliha/ Maryam Hosseini/Ahmadreza Khalili + Roozbeh Shaikhha/Ehsan Kazerooni/Mohammad Mohammadkhani + Zahra Rezayan/Pedram Karimi/Shakib Roosta/Kimia Karbalaei + Mohammadamin Matinfar + Sara Norouzi + Kiarash Shahrabi/Narges Farahani/Mohadeseh Semiyari + Maryam Hajseyedjavadi + Atena Semiyari + Mahsa Semiyari + Elham Raеisi/ Afshin Koupaei + Golbon Moltaji/Arkinetics: Mehdi Akbari Ahangar + Alireza Alikaei + Negar Yaghoubpour + Ali Javedani + Berdia Shabani + Mojtaba Balali + Hamid Golestani-far/Golchehreh Sadeghi/Mohammad Bagher Mohseni/Kimia Lotfi + Mohammad Hossein Eghlidos/Ali Bahmani/Asal Barati/Delines/Mahdi Bahrami/HAMOUN STUDIO/Hamideh Tavakoli/Seyedeh Fatemeh Mirmousavi/MSA: Abed Rajaei + Mehrdad Azizkhani + Ali Nakhaei + Zahra Yousefi/ -مراجعه کنید. / patternitecture.com -سایت بیشتر به سایت -

Statement
Acknowledgments

بیانیه
تقدیر و تشکر

Arkinetics
Grandeza Studio + Locument
Nourathar Studio
Hamoun Studio
MSA
Shahab Ahmadi + Mohammad Ghaffari
Ashari Architects
Kamran Afshar Naderi
Mohammad Hossein Eghlidos + Kimia Lotfi
Armin Akbari + Fatemeh Nejati
Asal Barati
Mahdi Bahrami
Maryam Behrouzinia
Ali Bahmani
Hamideh Tavakoli
Mirmola Soraya
Bardia Hajirasooliha
Maryam Hajseyedjavadi + Mohadeseh Semiyari + Atena
Semiyari + Mahsa Semiyari + Elham Raeisi
Sahand Hesamiyan
Maryam Hosseini
Arian Hakimi
Ahmadreza Khalili + Roozbeh Shaikhha
Delines
Zahra Rezayan + Mohammad Mohammadkhani
Shakib Roosta
Rohollah Shamsizadeh Maleki
Anahita Shahamati
Kiarash Shahrabi + Kimia Karbalaei + Mohammad Amin
Matinfar + Sara Norouzi
Golchehreh Sadeghi
Kamran Safamanesh
Siavash Sufinejad
Mo Tazari
Maryam Abedi
Hassan Azizi
Narges Farahani
Mohammad Hassan Forouzanfar
Ehsan Kazerooni
Pedram Karimi
Afshin Koupaei + Golbon Moltaji
Mohammad Bagher Mohseni
Arash Mozaffari
Adeleh Mirmousavi
Masoumeh Mohtadi
Raheleh Nooravar
Banafsheh Hemmati
Toktam Hemmati

آرکیتیکز
استودیو گراندزا + لوکومنت
استودیو نورعطر
استودیو هامون
ام اس آ
شهاب احمدی + محمد غفاری
امیرحسین اشعری و همکاران
کامران افشار نادری
محمدحسین اقلیدس + کیمیا لطفی
آرمین اکبری + فاطمه نجاتی
عسل براتی
مهدی بهرامی
مریم بهروزی نیا
علی بهمنی
حمیده توکلی
میرمولا ثریا
بردیا حاجی رسولی ها
مریم حاج سیدجوادی + محدثه سیاری + آتنا سیاری + مهسا سیاری +
الهام رئیسی
سهند حسامیان
مریم حسینی
آرین حکیمی
احمد رضا خلیلی + روزبه شیخها
دی لاینز
زهرا رضایان + محمد محمدخانی
شکيب روستا
روح الله شمسی زاده ملکی
آناهیتا شهامتی
کیارش شهرابی + کیمیا کربلایی + محمد امین متین فر + سارا نوروزی
گل چهره صادقی
کامران صفامنش
سیاوش صوفی نژاد
محمد رضا طزری
مریم عابدی
حسن عزیزی
نرگس فراهانی
محمد حسن فروزان فر
احسان کازرونی
پدرام کریمی
افشین کویایی + گلبن ملتجی
محمد باقر محسنی
آرش مظفری
عاده میرموسوی
معصومه مهتدی
راحله نورآور
بنفشه همتی
تکتیم همتی

Sponsors

حامیان مالی و معنوی

Statement

Patterns are a medium to recognize and re-define the world. They enable us to establish meaningful connections with objects and ideas. A structured, controllable, and replicable connection that shapes our environment and provides a foundation for extending our perceptions and creating new forms. The pursuit of discovering and establishing order, and controlling chaos in this environment, has not only been an endeavor in the realm of knowledge but has also been embraced by many artists to create mirrors of the world they perceive. Through the creation of abstract worlds, they celebrate this manifest order. Although we discuss the extension and repetition of structures, replicable patterns are not condemned to eternal repetition; rather, they possess a highly dynamic and living nature. Like living beings, they are born, grow, mature, and ultimately give way to new patterns. Today we witness that advanced tools related to artificial intelligence are erasing the boundaries of knowledge production and toolmaking across all fields, altering the previous structures of society. Yet, the average user has not clearly defined their relationship with digital tools. We face a new generation of knowledge and technology that has redefined our interaction with subjects and, now, with the accelerating emergence of innovative tools, the question arises: how can the modern human re-define their relationship with new patterns?

الگوها واسطه‌ی شناخت و ابزار تعریف ما از جهان هستند. از طریق الگوهاست که انسان با اشیا و ایده‌ها ارتباطی معنادار برقرار می‌کند. ارتباطی ساختارمند، قابل کنترل و تکرار پذیر که به تصور ما از محیط شکل می‌دهد و بستری است برای امتداد تصور ما و خلق شکل‌های تازه. تلاش به کشف و ایجاد نظم، و کنترل بی‌نظمی در این محیط نه تنها تلاشی در حوزه‌ی دانش بوده، بلکه هنرمندان بسیاری از آن بهره‌جسته‌اند تا آینه‌ای فراهم سازند از جهانی که باز می‌شناسند و با خلق جهان‌های انتزاعی به ستایش این نظم متجلی شده پرداخته‌اند. اگرچه ما از امتداد و تکرار ساختارها گفتگو می‌کنیم، اما الگوهای تکرار پذیر محکوم به تکرار ابدی نیستند و در عمل ماهیتی بسیار پویا و زنده دارند. همچون موجودی زنده متولد می‌شوند، رشد میکنند، به پختگی می‌رسند و در نهایت جای خود را به الگویی نو می‌دهند. امروز، شاهدیم که ابزارهای نوین وابسته به هوش مصنوعی مرزهای تولید دانش و ابزارسازی را در تمامی حوزه‌ها در می‌نوردند و ساختارهای پیشین جامعه را تغییر می‌دهند؛ در حالی که هنوز کاربر عام رابطه‌ی خود با ابزارهای دیجیتال را به خوبی تعریف نکرده است؛ با نسل جدیدی از دانش و تکنولوژی مواجهیم که نحوه‌ی تعامل ما با موضوعات را تحت الشعاع قرار داده است؛ و حال، با توجه به سرعت فزاینده‌ی ظهور ابزارهای نوین این سوال مطرح می‌شود که انسان امروزی چگونه می‌تواند رابطه‌ی خویش با جهان الگوهای نور را باز تعریف کند؟

Patternitecture #4

Boundaries that expand;
where we stand.

August 9th to 16th
Gallery 1 & 2 of Niavaran Cultural Center

Curators: Ghazal Refalian & Bitra Shekari
Visual Artist: Mohammad Hassan Forouzanfar

Sponsors:
Pimon Beton
K+
Roya Surface Center
Habits Lighting Studio

Acknowledgements

مدیریت، معاونت و سایر عوامل فرهنگسرای نیاوران و صندوق هنر به ویژه آقایان سید محسن خاتمی، علیرضا جعفری مرام، محمدرضا کاظمی و سعید برزویی، علیرضا عباسی، و خانم‌ها ندا صادقی زاده و نازنین طهماسب پور، به همراه گالری دستان، گالری اعتماد، پارسا حبیبی، ماهان فدایی، سمیرا بهمنیار، محمد کراماتی، فائزه قلی زاده، علی بختیاری و مهزاد بختیاری که در طول مدت برنامه ریزی و برگزاری رویداد صمیمانه روشنگر و همراه ما بودند. همچنین حمایت‌های بی دریغ سعیدرضا بریری، امید شکاری و سایر دوستانی که با حمایت خود ما را در پیمودن این راه یاری نمودند.

مرزهایی که گسترش می‌یابند؛
جایی که ما ایستاده‌ایم!

۱۹ تا ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۳
گالری یکم و دوم فرهنگسرای نیاوران

کیوریتورها: غزل رفالیان و بیتا شکاری
ویژوال آرتیست: محمدحسن فروزانفر
مستندنگاری رویداد: استودیو رد لیف

با حمایت:
پیمون بتن
کی پلاس
خانه طرح رویا
هیبیتس

تقدیر و تشکر

برگزاری این رویداد بدون حمایت‌های بی دریغ سازمان‌ها
و افراد زیر امکان پذیر نبود:

مكتبة

مكتبة

PATTERNITECTURE

We were all architecture students who viewed our field as an intersection of art and technology, balancing between static and dynamic, digital and analog, and natural and cultural elements. This shared perspective led us to a specific inquiry: how can we enhance the role of "movement" and "action" in the interaction between humans and objects? Arkinetics was established to continuously explore and address this complex relationship. We aim to redefine the movement-action dynamic based on the unique conditions of each context and showcase our solutions through "etudes." These studies operate at the intersection of artwork, buildings, and machines, serving as adaptable yet stable bridges across the aforementioned tensions, ultimately facilitating our own movement.

همه‌ی ما دانشجویان معماری بوده‌ایم و معماری را به هیئت هنر/ تکنولوژی و در تنش میان چیزهای ثابت و متحرک، دیجیتال و آنالوگ، طبیعت و صنعت تجربه کرده‌ایم. این تجربه‌ی مشترک بنیاد مسأله‌ی مشترک گروه ما است: چگونه می‌توان سهم «حرک» و «کنش گری» را در رابطه‌ی انسان‌ها و چیزها افزایش داد؟ آرکینتیکس برای مطالعه و حل مداوم این رابطه‌ی مسأله دارشکل گرفته است. ما بسته به هر بستر و شرایط جدیدی که برای مسأله پدید می‌آورد، رابطه‌ی «حرک و کنش گری» را بازتعریف و ردپای حل مسأله را به صورت «اتود» ارائه می‌کنیم؛ اتودهایی که در مرز ساختمان، اثر هنری و ماشین حرکت می‌کنند و همچون پل‌هایی موقتی در میانه‌ی آن تنش‌ها، امکان حرکت خود ما را فراهم می‌کنند.

Etude No.3

"Etude No.3" serves as a study in intensifying the nervous and perceptual effects of Āina-kāri by modifying the foundational material and redefining the roles of the static and dynamic within the visual domain. Instead of employing glass, we have folded a sheet of metal (which we call: Mirrogami") and used mechatronics to move the mirrogam surface, granting the static mirror-wall the ability to move. Now, it is the Girih or "Gol" (flower) that dances in relation to the viewer, presenting its visual effects. This "flower" serves as a cell that can proliferate, expand, and distribute itself with varying densities. It manifests as a thousand blossoms, infusing life into the most immobile surfaces and binding the experience of architectural space with the rhythmic undulations of the sea waves. "Etude No.3" represents an endeavor to inundate the static surfaces of architecture with a veritable sea of mirrors.

اتود شماره سه

«اتود شماره‌ی 3» مطالعه‌ای است برای تشدید تأثیر آینه کاری بر اساس تغییر ماده‌ی منعکس کننده و عنصر متحرک. هم به جای آینه، فلز را تا زده‌ایم (که البته نامی دارد: mirogami) و هم جای عنصر ثابت و متحرک را عوض کرده‌ایم: اینبار «گل» آینه است که در نسبت با ناظر حرکت می‌کند و بی‌کمک چشم او، خود را به او عرضه می‌کند. این «گل» را بنیاد/سلولی می‌فهمیم که می‌تواند تکثیر شود، گسترش یابد و با تراکم‌های مختلف توزیع شود: «هزار گل»، که سطوح صلب را نیز به حرکت در می‌آورند و می‌توانند تجربه‌ی حضور در فضای معماری را به تجربه‌ی خیرگی به امواج دریا گره بزنند. «اتود شماره‌ی 3» تلاشی است برای کشاندن دریا به ساکن‌ترین عناصر فضای معماری.

"لایه‌های گمنام" یک سفر فرامقیاسی و فرازمانی را درون عرصه‌های جغرافیایی پیشنهاد می‌دهد و به خاک، هم به عنوان زیرساختی برای تولید خوراک، و هم به عنوان یک اکوسیستم و ذخیره‌ای از جنایات، خاطرات و اسطوره‌های درونی شده در دل آن تاکید می‌کند. این فیلم به چشم اندازه‌های پنهانی می‌پردازد که خاک‌ها را می‌سازند و از بین می‌برند و فرآیندهای بیولوژیکی و شیمیایی را که در زیر زمین با تولید صنعتی آفت‌کش‌ها، کودها و محرک‌های زیستی رخ می‌دهند، با درگیری‌های ژئوپلیتیکی و زیست‌محیطی ناشی از تولید و توزیع آن‌ها به هم مرتبط می‌کند. در یک صحنه پردازشی سیار، چهار مامور مرموز در خاک مداخله می‌کنند و لوازم آزمایشگاهی علمی و کاوش‌های باستان‌شناسی را به کار می‌برند و در عین حال زیبایی‌شناسی حقیقت و قطعیت کارشناسانه خود را به سلاح‌هایی دیالکتیک و تخیلی سیاسی تبدیل می‌کنند. "لایه‌های گمنام" ما را دعوت می‌کند تا در مورد راه‌های دیگری برای پرورش رابطه خود با خاک فکر کنیم و مفروضات معرفت‌شناسانه‌ای را که از رویکرد بهره‌برداری بیش از حد ما از منابع جهانی چنین نزدیک ولی غریب به ما حمایت می‌کند به کنار بگذاریم.

"لایه‌های گمنام" یک فیلم کوتاه است که برای پابون اسپانیا در دوسالانه معماری ونیز در سال 2023 با موضوع آزمایشگاه آینده "سفارش داده شده بود و با همکاری LOCU- و GRANDEZA STUDIO ساخته شده است. MENT

استودیو گراندزا (آمایا سانچز و لاسکو، خورخه والیانته اوربول و گونزالو والیانته) یک مجموعه از معماران و هنرمندان است که بین مادرید و سیدنی فعالیت می‌کنند و در سال 2011 تأسیس شده است. کارهای آن‌ها به بررسی فضاها و روایت‌های سرمایه‌داری دیرهنگام می‌پردازد تا از طریق تحلیل انتقادی و تخیل سیاسی، مکانیزم‌هایی را که اشکال ساختاری خشونت علیه بدن‌ها و قلمروها را پنهان و عادی‌سازی می‌کنند، شناسایی و به چالش بکشد. برای این منظور، آن‌ها روش‌شناسی‌های میان‌رشته‌ای را توسعه می‌دهند که تحقیق و عمل فضایی را با نوشتن، اجرا، طراحی، فیلم‌سازی و آموزش در هم می‌آمیزند.

لوکومنت (فرانسیسکو لوبو و رومئا مورین) یک استودیوی تحقیقاتی است که فیلم‌سازی را با معماری و پژوهش شهری ترکیب می‌کند. آن‌ها از معماری و فیلم به عنوان ابزارهای تحلیلی، انتقادی و زیرکانه برای تاکید بر مسائل معاصر و تشریح راه‌حل‌های آن‌ها استفاده می‌کنند. آن‌ها اهمیت مشاهده شرایط اجتماعی که به سرعت در حال تغییر هستند را از طریق عوامل تاثیرگذار مانند تکنولوژی، اقتصاد، سیاست و محیط شهری می‌بینند.

GRANDEZA STUDIO LOCUMENT

GRANDEZA STUDIO (Amaia Sánchez Velasco, Jorge Valiente Oriol and Gonzalo Valiente) is a collective of architects and artists based between Madrid and Sydney and founded in 2011. Their work studies late-capitalist spaces and narratives to identify –through critical analysis– and challenge –through political imagination– the mechanisms that veil and normalize structural forms of violence against bodies and territories. To do so, they develop transdisciplinary methodologies, entangling research and spatial practice, with writing, performance, design, filmmaking and pedagogy.

LOCUMENT (Francisco Lobo and Romea Muryñ) is a research studio that combines filmmaking with architecture and urban research. They use architecture and film as analytical, critical and subversive tools to emphasise contemporary issues and dissect their resolutions. They see the importance of observing rapidly changing social conditions through the influential factors of technology, economy, politics and urban environment.

STRATA INCOGNITA

STRATA INCOGNITA proposes a trans-scalar and trans-temporal journey through the geographies that articulate the soil as infrastructure for growing food, but also as an ecosystem and somatic archive of crimes, memories and mythologies. The film navigates the hidden landscapes that build and destroy soils, connecting the biological and chemical processes that occur underground with the industrial production of pesticides, fertilizers and biostimulants, as well as the geopolitical and environmental conflicts associated with their production and distribution.

In a traveling staging, four mysterious agents intervene on the ground, appropriating the paraphernalia of the scientific laboratory and the archaeological excavation, while transforming their aesthetics of truth and expert certainty into dialectical weapons and political imagination. STRATA INCOGNITA invites us to think about other ways of cultivating our relationship with the soils and to unlearn the epistemic assumptions that support our hyper-extractive approach to this world that is as close as it is strange.

STRATA INCOGNITA is a short film commissioned for the Spanish Pavilion at the Biennale Architettura 2023: "The Laboratory of the Future" and developed as a collaboration between GRANDEZA STUDIO and LOCUMENT.

CREDITS:

DIRECTED BY

GRANDEZA STUDIO (Amaia Sánchez-Velasco, Jorge Valiente Oriol) & LOCUMENT (Francisco Lobo, Romea Muryñ)

COLLABORATORS

MICROSCOPIC FILMMAKER: James Weiss (Journey to the Microcosmos)

VOICES: Tere Vilas and Pablo Ibañez

SOUND DESIGN: Pulsar Sound Studios

ORIGINAL SOUNDTRACK: Alex Lázaro, André Júlio Turquesa

COURTESY IMAGES INCLUDED: Flow of nutrients inside the arbuscular mycorrhizal network. Video courtesy of SPUN in collaboration with Dr. Oyarte-Galvez AMOLF and VU, Amsterdam

Detail of the skeletal remains of three individuals exhumed in the mass grave of La Penilla (Covanera, Burgos) courtesy of Juan Montero Gutierrez, University of Burgos

ACKNOWLEDGEMENTS

- Abel Torrelles, from Compost Segrià, for opening us the doors of the Lleida composting plant
- Benigno Moreno from Radio Nacional de España
- Carola and Jonas Carlsson, from Farmerrain, for the costumes
- Iván Cabrera and Víctor Ortega Ramos, from the Instituto Volcanológico de Canarias, for sharing their drone recordings over the Tajogaite crater
- Jesús Isiegas Mainar, from Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Cariñena, for sharing his knowledge of the region with the team
- Rufina Santana, from Curbelo Santana Foundation, for her support in the search and selection of locations in Lanzarote, and for giving us permission to film in their lands
- Toby Kiers and Kelcie Walther, from SPUN, for sharing their knowledge and audiovisual resources from the mycorrhizal world with us

THANKS TO

- Ana Ara, Charo Baguena Felipe, Reme Fernández Gómez and Amaya Serrano Baguena for opening the doors of Cariñena for us
- Alfonso García Díez and Denise Perpen for their logistical support from Barcelona
- Antonio Mainar Royo and Luis Martín González for granting us the use of their vineyards for filming in Cariñena
- Ciro Cabal for sharing his root research and introducing us to the concept of necromass
- Cristofer Pérez Díaz, from La Palma Film Commission, for his support with the filming permits
- Juan Carlos Castro-Domínguez, from the Fab Lab of the University of Alicante, for his support in the manufacture of props
- Michel Daniel Pérez Guillén, Environmental Agent of the Cabildo de la Palma, for guiding us in the area of exception of the Tajogaite Volcano.

Nourathar Studio

Nourathar Studio are Caen Botto (1970) and Marta Rupérez (1977).

The studio is dedicated to the development of experiences that investigate and question the potential of emerging media. Nourathar's work stems from the hybrid space between artistic creation and technological development. Their art occurs in the liminal zone between the physical and the virtual, between analogue and digital.

Their research articulates contemporary history and archaeology, and materializes in projects that implement augmented reality, immersive environments, interaction, optical illusionism and other lo and hi-tech mirages.

Members of Nourathar have presented their work at art exhibitions, festivals and events such as Sonar (.es), Observatori (.es), FACT (.uk), FILE (.br), MAMBA (.ar).

The name Nourathar, is a tribute to one of the pioneers of the art of light: Mary Hallock-Greenewalt (Beirut 1871– Philadelphia 1951) who adapted the Arabic expressions nour (light) and attar (essence of), to describe the visual music created by her.

Phillotaxis

Phillotaxis installation is based on a real-time audio-visual performance that explores the optical illusions, which result from the Vogel method of Circular uniform distribution.

This geometrical method is used to describe patterns, such as those found in sunflowers. When these are rotated at a certain speed, the individual elements of the pattern seem to move towards the center.

Mutating techno-organic structures emerge from generative graphics that are based on procedural algorithms. The result reminds of the structures that determine plant growth or the organization of DNA and is in synched with artificial soundscapes that invite viewers to immerse themselves into an oneiric journey through monochromatic, geometric worlds.

Image, sound and programming: Caen Botto

Patternitecture

نور عطر استودیو

کاین بوتو (1970) و مارتا روپرز (1977) هم بنیانگذار استودیوی نور عطر هستند.

این استودیو به توسعه تجربیاتی اختصاص دارد که پتانسیل رسانه‌های نوظهور را مورد بررسی قرار می‌دهند و زیر سوال می‌برند. آثار نور عطر از فضای ترکیبی بین آفرینش هنری و توسعه فناوری سرچشمه می‌گیرد. هنر آنها در منطقه مرزی بین فیزیکی و مجازی، بین آنالوگ و دیجیتال رخ می‌دهد. پروژه‌های پژوهشی آنها بر تاریخ و باستان‌شناسی معاصر تاکید می‌کند که از طریق واقعیت افزوده، محیط‌های غوطه‌ور، تعامل، توهم‌گرایی نوری و دیگر خطاهای دیداری پیشرفته تحقق می‌یابد.

اعضای نور عطر آثار خود را در نمایشگاه‌های هنری، جشنواره‌ها و رویدادهایی مانند Observatori (.es)، Sonar (.es)، MAMBA (.ar)، FILE (.br)، FACT (.uk) ارائه کرده‌اند.

نام نور عطر ادای احترامی است به یکی از پیشگامان هنر نور: مری هالوک گرینوالد (بیروت - 1871 میلادلفیا 1951) که عبارات عربی نور (نور) و عطر (ذات) را برای توصیف موسیقی بصری اقتباس کرد. توسط او ایجاد شده است.

فیلوتاکی

نصب فیلوتاکی بر اساس عملکرد صوتی و تصویری همزمان است که توهمات نوری را که از روش Vogel یا توزیع یکنواخت دایره‌ای ناشی می‌شود، بررسی می‌کند. این روش هندسی برای توصیف الگوهایمانند نمونه‌هایی که در گل آفتابگردان یافت می‌شود استفاده می‌شود. هنگامی که این الگوها با سرعت معینی می‌چرخند، به نظر می‌رسد که عناصر تکی الگو به سمت مرکز حرکت می‌کنند. ساختارهای تکنو-ارگانیک جهش یافته از گرافیک‌های مولد، که بر اساس الگوریتم‌های رویه‌ای هستند، پدید می‌آیند. نتیجه این الگوریتم‌ها یادآور ساختارهایی است که رشد گیاه یا سازماندهی DNA را تعیین می‌کند و با مناظر صوتی مصنوعی هماهنگ هستند و بینندگان را به غوطه‌ور شدن در سفری تک‌رنگ در جهانهای هندسی دعوت می‌کند.

تصویر، صدا و برنامه نویسی: Caen Botto

HAMOUN STUDIO

HAMOUN is a group of young and passionate Iranian artists, designers, and architects who actively explore the boundaries and interactions between the realms of art and design. Hamoun's focus lies in Iranian aesthetics, striving to achieve a new level of design by redefining the contemporary Iranian lifestyle through their innovative creations. Hamoun is always trying to design objects that evoke a feeling in the audience and, in addition to functionality, give meaning to life, and are lasting and unforgettable in the human mind. This group has been focused on object and accessories design since 2017.

Yomoot

This piece is an abstract interpretation of Girih (knotting) in Iranian art and decoration. Girih holds a special and prominent role in the historical memory of Iran. The ideation and presentation of this piece aimed to create a tangible and interactive system that relates to the user, allowing it to be perceived in a fresh and innovative way. The system consists of several 3D-printed pieces and magnets. Magnetic attraction enables the pieces to co-exist in both adjacent and stacked configurations, allowing the various components to either lie beside each other or be placed on top of one another. This type of connection allows for replication along both horizontal and vertical axes, showcasing the Girih in two modes: 'surface' and 'mass'.

Patternitecture

استودیو هامون

هامون نام گروهی از هنرمندان، طراحان و معماران ایرانی است که در زمینه «هنر و طراحی»، بازشناسی مرزها و برهم کنش‌های این دو فعالیت می‌کنند. نگاه هامون معطوف به زیبایی‌شناسی ایرانی است و دستیابی به عباری تازه در طراحی و ترسیم نسخه معاصر شیوه زندگی ایرانی، کمال مطلوب آن‌هاست. این گروه در تلاش است تا به نوعی از اندیشه و مهارت در خلق اسباب و اثاثی دست یابد که نه تنها نیازی را برطرف کنند، بلکه حال و هوایی را در انسان ایجاد کنند، فضا را تکمیل کنند و روحی در فضا جاری سازند. گروه هامون از سال 1396 بر روی طراحی و ساخت مبلمان و اکسسوری متمرکز بوده و در طول فعالیت خود جوایز و افتخاراتی در مسابقات داخلی و بین‌المللی کسب کرده است.

یَموت

اثر پیش رو خوانشی انتزاعی از گره‌بندی در هنر و تزئینات ایرانی است. «گره» نقش ویژه‌ای در حافظه تاریخی ایران دارد. در ایده‌پردازی و ارائه‌ی این ابژه تلاش بر این بود تا نظام گسترش گره به صورتی ملموس و تعاملی در ارتباط با کاربر قرار گرفته تا با بیانی تازه‌تر ادراک شود. سیستم مورد بحث از قطعاتی که با تکنیک «پرینت سه‌بعدی» تولید شده‌اند و تعدادی آهن‌ربا تشکیل شده است. کشش مغناطیسی باعث هم‌نشینی قطعات در «مجاورت» و بر «روی» هم می‌شود. این نوع اتصال قابلیت تکثیر در دو محور افقی و عمودی را امکان‌پذیر کرده و گره را در دو حالت «سطح» و «توده» به نمایش می‌گذارد.

#4 PATTERNI- TECTURE

Curators:
Ghazal Refalian
Bita Shekari

رش می‌بند،

BOUNDARIES THAT

EXPAND

Niavaran
Cultural Center,
Tehran, Iran

09 Aug to
16 Aug 2024

Patternitecture
.com



پترنیتکچر

نمایشگاه گردانان:
غزل رفالیان، بیتا شکاری

مرزهایی که گستی
جایی که
ما استاده ایم!

۱۹ تا ۲۶ مردادماه ۰۳
فرهنگ سرای نیاوران
تهران



Visual Artist:
Mohammad Hassan Forouzanfar
Studio Archi_Graph

MSA is an independent group active in the field of computational design and fabrication. The group collaborates with universities but operates autonomously. We aim to apply mathematical solutions in architecture and architectural geometry, drawing from both past and future perspectives. MSA's research focuses on innovative digital fabrication methods and kinetic facades, utilizing fabrication machines, electronic controllers, and platforms. Additionally, we adopt a critical approach towards materials.

Monolith

Light and shadow are key elements that enhance the visual experience and bring elements to life. Light and reflection can captivate viewers with a sense of movement and fluidity. Among decorative elements, the most fundamental are light and color. The harmony of the universe is a mathematical order in which light, through its creative dissemination, materializes based on the various resistances exerted by matter (Eco, 2013, p. 71).

In an interdisciplinary activity, we attempted to experiment with new techniques and forms that align with contemporary possibilities and technologies. Computational design methods were used to create these pieces. By combining the primary form with patterns, we introduce the randomness of natural forms, which contrasts with the rigidity of the initial materials. This process transforms the physical shape of the pieces, turning them into organic and fluid structures, thereby bridging the gap between natural and artificial, static and dynamic elements.

Patternitecture

MSA گروهی فعال در زمینه طراحی رایانشی و ساخت دیجیتال است که به صورت مستقل و در همکاری با دانشگاه‌های مختلف فعالیت می‌کند. این گروه بر استفاده از راه‌حل‌های ریاضی در معماری و بهره‌گیری از هندسه به عنوان ریشه‌ای در گذشته و چشم‌انداز آینده تمرکز دارد. تحقیقات MSA بر نوآوری در روش‌های ساخت دیجیتال و طراحی نماهای هوشمند متمرکز است. این اهداف با استفاده از ماشین‌های ساخت دیجیتال، افزونه‌ها، پلتفرم‌ها و سیستم‌های کنترل کننده، و همچنین نگاه انتقادی به مصالح محقق می‌شود.

مونولیت

نور و سایه عناصر کلیدی هستند که تجربه بصری را تقویت کرده و به عناصر جان می‌بخشند. نور و انعکاس می‌توانند به شیوه‌های جذابی بینندگان را با حس حرکت و سیال بودن جذب کنند. در میان عناصر تزئینی، اساسی‌ترین آن‌ها نور و رنگ‌اند. تناسب جهان نظم ریاضی است که در آن نور، با انتشار آفرینشگرانه اش، بر اساس مقاومت‌های گوناگونی که توسط ماده اعمال می‌شود، عینیت می‌یابد (اکو، 1392، ص. 71).

ما در یک فعالیت میان‌رشته‌ای سعی کردیم تکنیک‌ها و فرم‌های تازه‌ای را متناسب با امکانات و فناوری روز آزمایش کنیم. برای ایجاد این قطعات، از روش طراحی محاسباتی استفاده شده است. با ترکیب فرم اصلی با پترن‌ها، تصادفی بودن فرم طبیعی را معرفی می‌کنیم که در تضاد با صلب بودن مصالح اولیه است. این فرآیند شکل فیزیکی قطعات را تغییر داده و آن‌ها را به ساختارهای ارگانیک و سیال تبدیل می‌کند و به نوعی شکاف بین عناصر طبیعی و مصنوعی، ایستا و پویا را پر می‌کند.

Mohammad Ghaffari Shahab Ahmadi

Mohammad Ghaffari, an architect, conceptual designer and researcher, is a member of Iran's Distinguished Architecture Society, who has been drawing and He pursued photography as a professional and his interest in art made him continue his studies until the master's degree in architecture. In addition to curating 450 artists in various museums, he has had more than 50 domestic and foreign exhibitions including London, Dubai, Armenia, Russia, Sharjah, UAE. After being a member of the National Fashion and Clothing Foundation of Iran, he has 11 judging experiences in the field of design. Shahab Ahmadi, architect, designer and conceptual researcher, founder of Hasht Architecture Office, with his interest and inclination towards graphic design since childhood and his knowledge of small-scale aesthetics due to the close connection of architecture and graphics with the field of architecture. He became interested and continued his academic studies in this field.

Kariz

Kariz is a vase with the idea of a desert, which is more than 2500 years old in Iran. An aqueduct or canal is an underground waterway or channel dug to obtain water for agriculture. The use of karez and a common tank for pots is a solution for common irrigation. Kariz remind us of traditional life in the present and create a sense of nostalgia. The size and scale of the Karez are 55 cm in length, 30 cm in width and 30 cm in height. The Kariz was designed in 2021 in Tehran, where he studied and researched the nature and environment of Iran. One of the challenges was the choice of material and construction in relation to the final dimensions and weight of the Kariz. The desire for life in the heart of the desert is a precious gem that shines like a mirage, the desire for existence is not in the heart.

Patternitecture

محمد غفاری شهاب احمدی

محمد غفاری معمار، طراح مفهومی و محقق، عضو انجمن مفاخر معماری ایران است که از کودکی نقاشی و عکاسی را بصورت حرفه ای پیش برد و علاقه به هنر باعث شد تا تحصیلات خود را تا مقطع کارشناسی ارشد معماری ادامه دهد. اولین نمایشگاه خود را در روسیه با عنوان شب هنر ایرانی آغاز به کار کرد وی علاوه بر کیوریتوری آثار 450 هنرمند در نمایشگاه و موزه های مختلف تاکنون بیش از 50 نمایشگاه داخلی و خارجی از جمله لندن، دبی، ارمنستان، روسیه، شارجه، امارات داشته است. وی پس از تدریس و عضویت در بنیاد ملی مد و لباس ایران دارای 11 تجربه داوری در زمینه طراحی را داراست. شهاب احمدی معمار، طراح و پژوهشگر مفهومی، بنیانگذار دفتر معماری هشت، که با علاقه و گرایش وی به طراحی گرافیک از دوران کودکی و دانش زیبایی شناسی در مقیاس کوچک به دلیل ارتباط نزدیک معماری و گرافیک با رشته معماری. علاقه مند شد و تحصیلات آکادمیک خود را در این رشته ادامه داد. وی پس از تأسیس دفتر معماری هشت در سال 1392 ضمن ادامه تحقیقات و طراحی و ساخت پروژه های مختلف معماری، فعالیت حرفه ای خود را آغاز کرد. او همواره تداوم جریان خلاق معماری گذشته ایران و تحول آن و توجه به مفاهیم عمیق انسانی در تجربه فضای زندگی انسان را سرلوحه کار خود قرار داد.

کاریز

کاریز، آبجکتی است که از کهن الگوها، پترن ها و پنت های ایران الهام گرفته و با ایده ای از دل کویر، با قدمتی بیش از 2500 سال در ایران، طراحی و معاصر سازی شده است. قنات یا کانال آبراه زیرزمینی است که برای تأمین آب کشاورزی حفر شده است. کاریز ما را به یاد زندگی سستی در زمان حال می اندازد و حس نوستالژی ایجاد می کند. اندازه و مقیاس کاریز به ترتیب 55 سانتی متر طول، 30 سانتی متر عرض و 30 سانتی متر ارتفاع است. کاریز در سال 2021 در تهران با طراحی شهاب احمدی و محمد غفاری و مدیریت ساخت ویلا صوفیا اجرا گردید. یکی از چالش ها، انتخاب متربال و ساخت نسبت به ابعاد و وزن نهایی کاریز بود. آرزوی زندگی در دل کویر، گوهر گرانبهایی است که چون سراب می درخشد، آرزوی هستی در دل نیست.

Ashari Architects

Ashari and Associates Architecture Group has been active in the fields of architectural research, design, and education in Shiraz since 2004. The group has consistently strived to explore and reinterpret concepts and methods with an empirical approach across various domains, including architecture, interior architecture, landscape architecture, product design, objects, and pavilions. One of the team's ongoing concerns is to increase the presence of art in project design, thereby enhancing interaction and creating new experiences for users according to the potential of each project. Over nearly two decades of experience, the team, driven by curiosity, a spirit of collective participation, and perseverance, has been responsible for the design and implementation of close to 200 projects of varying scales and functions. Many of these projects have received national and international awards.

Sympathy

Pain and suffering are fundamental concepts in philosophy, art, psychology, and religion, forming an integral part of human identity, often referred to as holy suffering. When a person endures pain, they step out of their safe zone and experience different conditions. These new conditions may become the basis for that person's transformation, effort, and growth. Ignored pain turns into long-term suffering. This raises the question: Are our pains and sufferings seen, heard, touched, or fundamentally understood?

The Mirror Cube, when placed in an environment, blends into its surroundings by softening its borders, and its existence is questioned like a strange acquaintance in a crowd. However, it is possible that when someone approaches it, communication and interaction will begin, providing an opportunity for empathy. The uncertainty inherent in this experience lays the groundwork for various interpretations.

گروه معماری اشعری و همکاران

گروه معماری اشعری و همکاران از سال 1384، در زمینه تحقیق، طراحی و آموزش معماری در شیراز فعالیت می‌کند. این گروه همواره سعی نموده تا با رویکرد تجربه‌گرایی در زمینه‌های مختلف از جمله معماری، معماری داخلی، معماری منظر، طراحی محصول، آبجکت و پابوون کنکاش کرده و به بازخوانی مفاهیم و روش‌ها بپردازد. یکی از دغدغه‌های همیشگی تیم، افزایش سهم هنر در طراحی پروژه‌ها است تا با توجه به پتانسیل هر پروژه، امکان تعامل بیشتر و ایجاد تجربه‌های جدید برای کاربران فراهم شود. طی دو دهه تجربه، تیم با کنجکاوی، روحیه مشارکت جمعی و پشتکار، مسئولیت طراحی و اجرای نزدیک به 200 پروژه با عملکردهای متفاوت در مقیاس کوچک و بزرگ را بر عهده داشته که بسیاری از این پروژه‌ها موفق به کسب جوایز ملی و بین‌المللی شده‌اند.

هم-درد

درد و رنج، یکی از مفاهیم بنیادین در فلسفه، هنر، روانشناسی و ادیان، بخش جدایی‌ناپذیری از هویت انسان است که برخی آن را رنج مقدس می‌نامند. انسانی که متحمل درد می‌شود، از محدوده امن خود خارج شده و شرایط متفاوتی را تجربه می‌کند. این شرایط جدید می‌تواند زمینه‌ساز تغییر، تلاش و رشد او باشد. دردی که نادیده گرفته شود، به رنجی طولانی مدت تبدیل می‌شود. این سؤال مطرح می‌شود که آیا درد و رنج‌های ما دیده، شنیده، لمس و با اساساً درک می‌شوند؟ مکعب آینه‌ای، زمانی که در محیط قرار می‌گیرد، با کمرنگ کردن مرزهای خود، در محیط پیرامون محو می‌شود و همچون حضور آشنایی غریب در میان جمع، بودنش زیر سؤال می‌رود. ولی این امکان وجود دارد که در صورت نزدیک شدن فردی به آن، ارتباط و تعامل آغاز گردد و فرصتی برای هم‌دردی فراهم شود. عدم قطعیتی که در این تجربه وجود دارد، زمینه‌ساز خوانش‌های مختلف برای مخاطبان می‌شود.

حامی و ساخت: رُست

کامران افشار نادری، یکی از بنیان‌گذاران مجله و جایزه معمار، مهندس معمار، منتقد معماری، طراح و هنرمند است. از وی 220 مقاله و 3 کتاب منتشر شده است. مبلمان‌ها، پروژه‌های معماری و مجسمه‌های او توسط رسانه‌های معتبر و بین‌المللی نظیر DESIGNBOOM و Domus انتشار یافته است.

فعالیت هنری او بر روی مجسمه‌های پانل گونه در اندازه بزرگ متمرکز شده است. او برای ساخته‌های خود عمدتاً از فولاد معمولی و بازتابنده استفاده می‌کند. او از طبیعت، اساطیر، هندسه باستانی و پرسپکتیو الهام می‌گیرد. "درخت زندگی" او (ارتفاع = 9.30 متر، عرض = 3.50 متر)، نصب شده در موسسه IFCM در لیون، توسط آقای کریستوف کاستانر، وزیر کشور سابق فرانسه رونمایی شده است.

او به عنوان یک طراح، چندین قطعه مبلمان منحصر به فرد را بر اساس سفارش خلق کرده است. با این حال، اولین مجموعه مبلمان تولید سری او، "نگهبانان"، جایزه نقره‌ای را در جایزه طراحی و مسابقه A' Design Award دریافت کرد. این اثر در فرهنگسرای نیاوران و مهمانسرای سفارت ایتالیا به نمایش گذاشته شده است.

چیدمان با موضوع ریتم، ابهام، انعکاس، نور، رنگ، بو و صدا

این چیدمان با استفاده از عناصر اصلی آینه و شیشه، تلاشی است برای ایجاد ارتباطی بصری و معنوی با ویژگی‌های آب. آینه‌ها و شیشه‌ها به دلیل خاصیت انعکاس و شفافیت خود، حس و غای آب را به تماشاچی القا می‌کنند. در زبان فارسی، کلمه "آبکینه" که به معنای شیشه و آینه است و همچنین اصطلاح "آب خشک" که مترادف با شیشه است، هر دو از کلمه "آب" گرفته شده اند. این ارتباط زبانی و فرهنگی، در این اثر به طور ظریفی به نمایش گذاشته شده است تا اهمیت آب را در فرهنگ ایران از دوران باستان تا به امروز بازتاب دهد.

چیدمان "ورای آینه‌ها" با هدف ایجاد تجربه‌ای چند حسی برای بازدیدکنندگان طراحی شده است. نورپردازی‌های خاص، انعکاس‌های پیچیده و بازی با رنگ‌ها و بوها، فضایی ایجاد می‌کند که مخاطب را به تفکر و تأمل وامی‌دارد. صدای محیط نیز به این تجربه افزوده می‌شود، به طوری که مخاطب احساس می‌کند در دنیایی متفاوت و پر از رمز و راز قدم گذاشته است.

راهنمای بازدید:

مدت زمان پیشنهادی برای بازدید از این اینستالیشن حداقل یک دقیقه است. برای درک بهتر خواص بصری و حس‌های مختلف این اثر هنری، پیشنهاد می‌شود مقابل آینه‌ها حرکت کرده و یا دستتان خود را به صورت غیر متقارن بالا و پایین ببرید. این تعامل فعال با چیدمان، به شما کمک می‌کند تا به عمق تجربه‌ای که هنرمند قصد انتقال آن را دارد، پی ببرید.

همکاران:

- آلپ مهذب
- راشد فاتحی
- ماریان افشار نادری
- شرکت K+: اسپانسرشیپ و اجرای غرفه
- شرکت استک: نورپردازی
- آلفرد نواسرگیان: مجری جعبه‌ها
- شرکت استک: نورپردازی همراه با اسپانسرشیپ

Kamran Afshar Naderi

Kamran Afshar Naderi, co-founder of Memar Magazine and the Memar Award for architecture, is an architect, critic of architecture, designer, and artist who has published 220 articles and 3 books. His design works, architectural projects, and sculptures have been featured in authoritative design magazines such as Domus and Designboom.

His artistic career focuses on large-scale sculptural panels, primarily using ordinary and reflective steel. He draws inspiration from nature, mythology, ancient geometry, and perspective. His "Tree of Life" sculpture (h=9.30m, w=3.50m), installed at the IFCM institute in Lyon, was unveiled by Christophe Castaner, the former French Minister of Interior.

As a designer, Afshar Naderi has created several unique furniture pieces by commission. His first limited edition furniture set, "The Guardians," received the silver prize in the A' Design Award and Competition. This work has been exhibited at the Niavaran Cultural Center and the Guest House of the Italian Embassy.

Beyond the Mirrors

Art installation on the theme of rhythm, ambiguity, reflection, light, color, smell, and sound

This art installation, utilizing the main elements of mirrors and glass, is an attempt to create a visual and spiritual connection with the characteristics of water. Mirrors and glass, due to their reflective and transparent properties, convey the essence and appearance of water to the viewer. In Persian, the word "آبگینه" (abgineh), meaning glass and mirror, and the term "آب خشک" (ab khoshk), synonymous with glass, are both derived from the word "آب" (ab), meaning water. This linguistic and cultural connection is subtly showcased in this work to reflect the significance of water in Iranian culture from ancient times to the present.

The arrangement "Beyond the Mirrors" is designed to create a multi-sensory experience for visitors. Special lighting, complex reflections, and play with colors and scents create an atmosphere that prompts the audience to think and reflect. The ambient sound adds to this experience, making the audience feel as if they have stepped into a different world filled with mystery.

Visitor Guide:

The suggested duration for visiting this installation is at least one minute. To better understand the visual properties and various sensations of this artwork, it is recommended to move in front of the mirrors or raise and lower your hands asymmetrically. This active interaction with the arrangement will help you delve deeper into the experience that the artist intends to convey.

Collaborators:

- Alp Mohazab
- Rashed Fatehi
- Marianne Afshar Naderi
- Company +K: Sponsorship and booth execution
- Company Stack: Lighting
- Alfred Nowasergian: Mirror boxes executor
- Company Stack: Lighting along with sponsorship

فراخوان عمومی
پترنیچر

فراخوان همگانی: ۱۰ شهریور ۰۲
پایان مهلت ثبت نام: ۱۰ مهر ۰۲
پایان مهلت ارسال ایده‌ها: ۲۰ مهر ۰۲
اعلام نتایج: ۲۰ آبان ۰۲
برگزاری نمایش گاه: تابستان ۰۳

OPEN CALL FOR
**PATTERNI-
TECTURE**
#4

Open Call: September 10, 23
End of registration: October 2, 23
End of submission: October 12, 23
Result announcement: November 11, 23
Opening: Summer 24



مرزهایی که گسترش می‌یابند،
حایی که ما ایستاده‌ایم! ~ BOUNDARIES THAT
EXPAND; WHERE WE STAND!

نمایش گاه گردان‌ها:
غزل رفالیان - بیتاشکاری
Curators:
Ghazal Refalian -
Bita Shekari

جهت دریافت اطلاعات بیشتر و ثبت نام، به وب سایت روی داد مراجعه فرمایید.
Visit "patternitecture.com" for more information and registering.

Kimia Lotfi Mohammad Hossein Eghlidos

Kimia Lotfi
Architect
1996, Isfahan
B.Arch, Kashan university, 2019
M.Arch, Die Angewandte, University of applied
arts Vienna, 2026

Mohammad Hossein Eghlidos
Architect
Shiraz, 1994
Masters in Housing, Iran university of Science
and Technology, Tehran, 2020
M.Arch, Die Angewandte, University of applied
arts Vienna, 2027

From Pixels to Biocells

"From Pixels to Biocells" is an innovative exploration into the transformation of design patterns. Moving beyond the static nature of traditional designs, this project bridges the gap between human-created patterns and those developed by biological intelligence. Our biomaterialistic mosaic brings living patterns to life, orchestrating a symphony of transition.

"From Pixels to Biocells" marks a pivotal moment in the evolution of design. It envisions a future where the boundaries between technological innovation and natural adaptability blur, shaping a new era where transitional patterns unfold in a harmonious dance between human intention and biological intelligence. This exhibition stands as a testament to the possibilities unlocked when technology, nature, and sustainability converge in a unified dance of innovation.

کیمیا لطفی محمد حسین اقلیدس

کیمیا لطفی
معمار
1375، اصفهان
کارشناسی معماری، دانشگاه کاشان
کارشناسی ارشد معماری، انکوانته دانشگاه هنرهای کاربردی
وین

محمد حسین اقلیدس
معمار
1373، شیراز
کارشناسی ارشد معماری مسکن، دانشگاه علم و صنعت ایران
کارشناسی ارشد معماری، انکوانته دانشگاه هنرهای کاربردی
وین

از پیکسل ها تا سلول های زیستی

پروژه ما، "از پیکسل ها تا سلول های زیستی"، کاوشی در دگرذیسی الگوهای طراحی است. با دور شدن از ماهیت ایستای الگوهای مرسوم، تلاش ما به دنبال ایجاد پلی برای انتقال از الگوهای ساخت بشر به الگوهای ساخته شده توسط هوش بیولوژیکی است. در درون موزاییک زیستی ما، الگوها زنده می شوند و یک سمفونی گذار را تنظیم می کنند. این الگوها که با هوش بیولوژیکی آمیخته شده اند، به محرک های محیطی واکنش نشان می دهند و با آن ها سازگار می شوند و یک تعامل پویا بین طراحی عمدی انسانی و الگوهای نوظهور شکل گرفته از هوش ذاتی موجودات زنده ایجاد می کنند. در انتها، "از پیکسل ها تا سلول های زیستی" به معنای لحظه ای مهم در تکامل الگوها است. پروژه ما آینده ای را متصور است که در آن مرزهای بین نوآوری های فناوری محور و سازگاری طبیعی محو می شود و دوره جدیدی از طراحی را شکل می دهد که در آن الگوهای انتقالی در رقص هماهنگ بین نیت انسان و هوش بیولوژیکی آشکار می شوند. این پروژه گواهی بر امکاناتی است که زمانی که فناوری، طبیعت و پایداری در یک رقص هماهنگ نوآوری همگرا می شوند، قابل دسترسی می شود.

Fatemeh Nejati Armin Akbari

Fatemeh Nejati is a double master's graduate in Architecture from SRBIAU (Iran) and Advanced Ecological Buildings & Bio-cities from IAAC (Spain). She is also a practitioner at the Engenesis platform as a coach for individuals and organizations. In 2021, she founded "Ev Ceramic-Lab" in Iran and "EV YAAR S.L." in Spain in 2024.

Armin Akbari holds a master's degree from IAAC Spain, focusing on computational design. He is the co-founder of Delines.io. Since the winter of 2024, his collaboration with Ev Ceramic-Lab has created numerous potentials in the field of ceramic 3D printing for both parties.

Peymaneh

Observing and deeply engaging with two white plaster muqarnas in Natanz Jame Mosque—one on the north porch and the other in the tomb of Sheikh Abdul Samad Natanzi in Isfahan, Iran—ignited a fire that has guided us on our journey for years and kept our path clear. The Muqarnas Project began its journey in winter 2021 from Tehran and has since traveled to over 15 countries worldwide. It was showcased in a solo exhibition in Barcelona and at Milan Design Week 2024. GIANT PEYMANEH is a groundbreaking collaboration between EV CERAMIC-LAB and DELINES.io, exemplifying the fusion of art and technology. This project demonstrates the exciting possibilities that arise when traditional artistic techniques are combined with innovative technological tools, highlighting the creative potential of integrating these two realms.

فاطمه نجاتی آرمین اکبری

فاطمه نجاتی فارغ التحصیل دو مقطع کارشناسی ارشد در رشته‌های معماری از دانشگاه SRBIAU (ایران) و «ساختمان‌های زیست محیطی پیشرفته و شهرهای زیستی» از IAAC (اسپانیا) است. او همچنین به عنوان مربی رشد فردی و سازمانی در پلتفرم Engenesis فعالیت می‌کند. فاطمه نجاتی بنیان‌گذار آزمایشگاه سرامیک EV در سال 1400 در ایران و بنیان‌گذار پلتفرم EV YAAR در سال 1402 در اسپانیا است.

آرمین اکبری فارغ التحصیل مقطع کارشناسی ارشد از IAAC اسپانیا است و تمرکز او بر طراحی محاسباتی (Computational Design) است. او هم‌بنیان‌گذار Delines.io است. همکاری او با EV Ceram-ic-Lab از زمستان 1402، پتانسیل‌های زیادی در حوزه چاپ سه‌بعدی سرامیک برای هر دو طرف ایجاد کرده است.

پیمان‌ه

پروژه مقرنس ملهم از مشاهده و گفت‌وگوی عمیق بین دو مقرنس تمام گچی سفید در مسجد جامع نطنز، یکی در ایوان شمالی و دیگری در مقبره شیخ عبدالصمد نطنزی اصفهان است. این الهام، آغازگر آتشی بود که سال‌ها با ما سفر کرد و مسیرمان را روشن نگه داشت. این پروژه شامل سه رسته محصول است: پیمان‌ه‌ها، کاشی‌ها و روشنایی‌ها. پروژه مقرنس سفر خود را در زمستان 2021 از تهران آغاز کرد و تاکنون به بیش از 15 کشور جهان سفر کرده است. این پروژه در سال 2024، در یک نمایشگاه انفرادی در بارسلونا و هفته دیزاین میلان (Milan Design Week 2024) به نمایش گذاشته شد. پیمان‌ه‌های غول‌پیکر، محصول یک همکاری پیشگامانه بین EV CERAMIC-LAB و DELINES.io است که نمونه‌ای از ادغام هنر و فناوری است. این پروژه زمانی که تکنیک‌های هنری سنتی با ابزارهای فناوری نوآورانه ترکیب می‌شوند، فرصت‌های هیجان‌انگیزی را نشان می‌دهد که پتانسیل خلاقانه ادغام این دو جهان را برجسته می‌کند.

Asal Barati has graduated with a degree in Industrial Design from Tehran University of Art in 2012. She is a researcher in the fields of Art and Cultural Management, Curation, and Art History. She is familiar with techniques such as design thinking, pottery, fabric embossing, leather dyeing, and hand printing.

Currently, she is working as a visual identity designer, graphic designer, content manager, and art curator in a project-based and freelance manner.

فارغ التحصیل مقطع کارشناسی ارشد رشته طراحی صنعتی از دانشگاه هنر تهران در سال 1391. هنرآموز و پژوهشگر در رشته‌های مدیریت هنری، هنرگردانی و پژوهش هنر و آشنا به تکنیک‌های تفکر طراحی، سفالگری، بافت و گره، نمدمالی، چرم‌دوزی و چاپ دستی. در حال حاضر مشغول به حرفه طراحی هویت برند، طراحی گرافیک، برنامه‌ریزی و تولید محتوای هنری و مدیریت هنری به صورت پروژه‌ای و فریلنس است.

Pretentious Dream

'We are devoted to the small joys of these moments. Perhaps we cannot dreaming about the future. Each distractive branch of the imagination and dream will separate us from the small wonders of the moments.'

In this work, I bring the concepts of dream, joy, and time to the fore. Dreams and fantasies that are tied to the fleeting moments of everyday life are identifiable in the calendar of time. I have found the map of these events and imaginings in the images of my phone gallery. A pattern of repeated disorganization of reality and fantasy is evident in the captured images. What is captured by the mobile phone camera is mostly the fine, special and wonderful moments created from the world around us, and other images are often taken from scrolling in digital pages and capturing these moments. So, I have divided them into real joys and virtual dreams and kept the pieces of joy for myself and auctioned off the golden dreams.

Thanks to Farhad Bayat zadeh for his generous help in this project

تخیل پرافاده

"ما به شادی‌های کوچک این لحظات گره خورده‌ایم. آینده را شاید نتوانیم رویا ببافیم. هر رشته نازک خیال و رویا ما را از شگفتی‌های کوچک اکنونمان جدا خواهد کرد."

در این طرح، سه مفهوم رویا، شادی و زمان را به تصویر می‌آورم. رویاها و خیالاتی که در لحظات غفلت از شعف‌های کوتاه روزمره تنیده می‌شوند، در تقویم زمان قابل شناسایی‌اند. دورنمای این وقایع و تخیلات را در تصاویر گالری تلفن همراهم یافتیم؛ الگوی نامنظم تکرار شونده‌ای از واقعیت و خیال که در تصاویر ضبط‌شده پدیدار می‌شود. آنچه با دوربین همراه ثبت شده، عموماً لحظات ناب و خاص و شگفتی‌آفرین از دنیای اطرافمان است و دیگر عکس‌ها اغلب از سریدن در صفحات مجازی و تسخیر تصویری این لحظات شکل گرفته‌اند. من آن‌ها را به شادی‌های واقعی و رویاهای مجازی تقسیم کرده‌ام. تکه‌های شادی را برای خود نگه‌داشتم و رویاهای طلایی را به حراج می‌گذارم.

با تشکر از فرهاد بیات‌زاده برای کمک‌های سخاوتمندانه‌اش در این پروژه.

Mahdi Bahrami

Mahdi Bahrami, a game designer based in Isfahan, has been creating computer games inspired by Iranian geometry, art, and architecture for over a decade. His works allow users to interact with various geometric forms and patterns without requiring specialized mathematical knowledge or advanced 3D application skills. His games, "Engare" and "Tandis," have been selected and showcased at festivals and exhibitions in Tokyo, Los Angeles, and San Francisco.

مهدی بهرامی

مهدی بهرامی، طراح بازی‌های کامپیوتری مستقر در اصفهان، بیش از یک دهه است که به طراحی و ساخت بازی‌های کامپیوتری الهام‌گرفته از هندسه، هنر و معماری ایرانی می‌پردازد. آثار او امکان تعامل با فرم‌ها و الگوهای مختلف هندسی را بدون نیاز به دانش تخصصی ریاضی یا مهارت‌های پیچیده نرم‌افزارهای سه‌بعدی برای مخاطب فراهم می‌آورند. بازی‌های «انگاره» و «تندیس» از جمله آثار او هستند که در فستیوال‌ها و نمایشگاه‌های مختلفی در توکیو، لس‌آنجلس و سانفرانسیسکو انتخاب و به نمایش درآمده‌اند.

Kamane

Geometric forms and patterns are prevalent in our daily lives, from the leaves of a houseplant to the intricate decorations on mosque walls. The project "Kamane" explores interaction with the geometric principles behind these patterns. It provides an accessible space where users can engage with these rules, discovering and gaining a deeper understanding of the world that shapes these geometric designs.

کمانه

فرم‌ها و الگوهای هندسی در موقعیت‌های مختلف زندگی روزمره ما قابل مشاهده‌اند، از الگوی رویش برگ‌های یک گیاه آپارتمانی تا اسلیمی‌های دیوارهای مکان‌های تاریخی. پروژه «کمانه» تلاشی است برای تعامل با قواعد هندسی که این الگوها را شکل می‌دهند. در این پروژه، بدون نیاز به دانش تخصصی ریاضی، با این قواعد هندسی بازی می‌کنیم و به کشف و درک عمیق‌تری از دنیای شکل‌دهنده این الگوهای هندسی می‌پردازیم.



نمایشگاهگردان ها: غزال رفاییان - بیتا شکاری
پترنیتکتچر ۴ PATTERNI-TECTURE #4
Curators: Ghazal Refalian - Bitā Shekari

مرزهایی که گسترش می یابند
حایی که ما ایستاده ایم! ~ BOUNDARIES THAT EX-

PAND; WHERE WE STAND! پایان مهلت ثبت نام: ۲۰ مهرماه ۰۳
پایان مهلت ارسال ایده ها: ۱۱ آبان ۰۳

اعلام نتایج: ۲۰ آبان ۰۳ - برگزاری نمایشگاه: تابستان ۰۳
Result announcement: November 11, 23 - Opening: Summer 24

جهت دریافت اطلاعات بیشتر و ثبت نام، به وب سایت روی داد مراجعه فرمایند.
Visit "patternitecture.com" for more information and registering.

Maryam Behrouzinia

Born in 1994 in Tehran, Maryam Behrouzinia finished her studies in architecture in 2018 and established her own studio in 2019. She set out an exploration of media such as photography, drawing and sculpture during a period of four years and then started conceptual experiments in her personal studio, urban spaces and natural environment. Natural forms found their way into her abstract sculptures through her involvement with macro photography of natural details and being attentive to nature's specific features. Natural material such as wool, paper, charcoal and graphite constituted the major part of her working material since her early experiences in sculpture.

Dialectics of Illusion and Reality

Exploring to know and understand the workings of the interaction between my mental world and the real world leads to my living in an abyss between the two. This way of being has brought about my persistent presence in this in-between abyss, a process that has engendered a recurrent pattern through which I strive to outwardly visualize the expansion of my mental limits in diverse forms. At times, the desire to wander in the real world takes the form of tens of kilometers of flowing line, formed under the impact of my mental world, my body and the place of my presence.

Patternitecture

مریم بهروزی نیا

مریم بهروزی نیا در سال 1373 (تهران) به دنیا آمد و تحصیل در رشته ی معماری را در سال 1397 به پایان برد و سال 1398 استودیوی خود را تأسیس کرد. آزمودن رسانه هایی همچون عکاسی، طراحی و مجسمه سازی را برای دوره ای چهار ساله آغاز کرد و سپس به تجربه های مفهومی در استودیوی شخصی خود، فضا های شهری و طبیعت پرداخت. عکاسی ماکرو از اجزای طبیعت و توجه به بافت و جزئیات آن موجب راه یافتن فرمهای طبیعی به مجسمه های انتزاعی او شد. از نخستین تجربه های مجسمه سازی کار با مواد طبیعی مانند پشم، کاغذ، زغال و گرافیت بود که مواد اصلی خلق آثارش را تشکیل دادند و همچنین خلق اثر در طبیعت با مواد موجود نسبت به ساختار فضا در روند او دیده میشود. تجربه ی تکنیک های گوناگون مجسمه سازی و استفاده از ابزار و عناصر مختلف، همچنین تجربیات فردی در راستای خود شناسی و تعمق در وجود و روان انسان او را به سمت خلق آثار مفهومی و اشکال انتزاعی سوق داد.

دیالکتیک وهم و واقع

کند و کاو برای شناخت چگونگی تعامل جهان ذهنی ام با جهان واقعی، مرا به بودن در ورطه ای میان این دو جهان سوق می دهد. این بودن برای من به تداوم حضور در این ورطه ای حد فاصل انجامیده، روندی که در گذر زمان الگویی تکرار شونده ایجاد کرده که طی آن تلاش می کنم هر بار گسترش مرزهای ذهنی ام را به اشکال مختلف تجسم ببخشم. گاهی میل به پرسه زدن در جهان واقعی به شکل کیلومترها خط سیال در می آید که تحت تاثیر جهان ذهنی ام، بدنم و مکان حضورم شکل می گیرد.

Ali Bahmani is a Designer, Artist, and Educator. With a deep affection for Origami, Ali's artistic journey revolves around the beautiful art of folding various materials, from delicate paper to sturdy metal. His work has been exhibited in Japan, Qatar, Iran, and the UAE. In 2022, Ali's series "Patterns & Shadows" earned him the Al-Futtaim Festival of Arts Prize in 2022.

علی بهمنی طراح و هنرمند اورینگامی است که علاقه فراوانی به طرح‌های هندسی و معماری سنتی ایران دارد. وی با استفاده از متریال‌های مختلف از جمله کاغذ و فلز به ساخت آثار مختلف با استفاده از تکنیک اورینگامی (کاغذ و تا) می‌پردازد. تاکنون آثار او در کشورهای ژاپن، قطر، ایران و امارات متحده عربی به نمایش درآمده‌اند. در سال 2022، مجموعه "الگوها و سایه‌ها"، جایزه جشنواره هنری الفطیم در امارات را دریافت کرد.

Mirrorigami: Endless Reflection

Ali's project, Mirrorigami-endless reflection, delves into the intricate craft of hand-folding metal sheets. Inspired by the fragility of Persian mirror-works, known as "Aina-Kari," he offers a contemporary interpretation, blending timeless designs with modern technology to explore their enduring beauty.

میرورینگامی: انعکاس بی‌پایان

پروژه "میرورینگامی: انعکاس بی‌پایان"، با الهام و تلفیق دو هنر اورینگامی و آینه‌کاری سنتی در تلاش است تا اثری مدرن از دل این دو هنر سنتی خلق کند. هنرمند با این مجموعه سعی کرده تا علاوه بر خلق اثری زیبا، توجه بازدیدکننده را به کند و کاو و بررسی هندسه‌ی اثر و انعکاس‌های متعدد جلب کند.

Hamideh Tavakoli

Hamideh Tavakoli is a university lecturer in the field of Interior Architecture at the undergraduate level and holds a Master's degree in Interior Architecture and a Bachelor's degree in Architecture. She has experience working with architectural firms in Tehran and Sari. During her master's studies, she gained experience with advanced materials, including industrial resins (polyester resin, epoxy resin, etc.). Due to her interest in materials and their performance, as well as her concern for the environment and sustainability, she has started her research and experiments in the field of biomaterials (bioplastic) to improve their performance and efficiency for one year. She believes that attention to the environment and human life should be considered one of the main pillars in all fields. She advances her research in this area, focusing on this principle in the field of interior design and architecture.

Ecoflex

In our increasingly industrialized world, the rising production of petroleum-based materials results in significant carbon dioxide emissions, impacting all facets of life. Plastics, which take thousands of years to decompose, are introduced into the environment in millions of tons each year. This has created a growing rift between humans and nature, which is essential for our physical and psychological well-being. The production and disposal of plastics have established a boundary between humans and nature that continues to expand. To address this issue, our goal is to reduce this boundary by substituting traditional materials with biomaterials (bioplastics) and emphasizing Life Cycle Design (LCD) in our design practices.

Patternitecture

حمیده توکلی

حمیده توکلی، مدرس دانشگاه در مقطع کارشناسی معماری داخلی و دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری داخلی و کارشناسی مهندسی معماری، با تجربه همکاری در شرکت‌های معماری در تهران و ساری، به عنوان یکی از متخصصان برجسته در این حوزه شناخته می‌شود. او در دوران تحصیل کارشناسی ارشد، تجربه کار با متریال‌های پیشرفته از جمله رزین‌های صنعتی (رزین پلی‌استر، رزین اپوکسی و...) را کسب کرده است. با توجه به علاقه مندی او به متریال‌ها و عملکرد آن‌ها، و دغدغه‌های مرتبط با محیط زیست و پایداری، توکلی به تحقیق و توسعه در حوزه بیومتریال (بایوپلاستیک) پرداخته و به مدت یک سال به بهبود عملکرد و کارایی این متریال‌ها مشغول بوده است. او بر این باور است که توجه به محیط زیست و کیفیت زندگی انسان باید به عنوان یکی از ارکان اصلی طراحی و معماری در نظر گرفته شود. توکلی تحقیقات و پروژه‌های خود را با این اصل در زمینه طراحی و معماری داخلی پیش می‌برد و تلاش می‌کند تا راهکارهای نوآورانه ای برای بهبود عملکرد محیط‌های داخلی ارائه دهد.

اکوفلکس

در جهانی که به سرعت صنعتی‌تر می‌شود و تولید متریال‌های نفتی افزایش یافته، میزان قابل توجهی کربن دی‌اکسید وارد جو می‌شود و اثرات آن بر تمامی ابعاد زندگی ما مشهود است. پلاستیک‌ها، که هزاران سال طول می‌کشد تا به طور طبیعی تجزیه شوند، هر ساله میلیون‌ها تن به محیط زیست وارد می‌شوند و شکافی عمیق بین انسان و طبیعت ایجاد می‌کنند. این شکاف، که طبیعت را به منبع تامین نیازهای فیزیکی و روانی انسان تبدیل کرده، به مرور زمان بزرگ‌تر می‌شود. برای کاهش این شکاف، ما در تلاشیم با جایگزین کردن بایومتریال‌ها (بایوپلاستیک‌ها) و توجه به طراحی چرخه حیات (Life Cycle Design - LCD)، این مرز را کم‌رنگ کنیم. بایومتریال‌ها موادی هستند که با محیط زیست سازگارتر بوده و توانایی تجزیه طبیعی دارند. این مواد می‌توانند به بازسازی و تقویت ارتباط انسان و طبیعت کمک کنند.

In his latest creation, MirMola Soraya weaves a tapestry of intricate form, meaning, and technique, viewing the carpet as a canvas for crafting profound interpretations. His work converges design, graphic art, textile art, architecture, and a medley of elements from contemporary, modern, and traditional art forms. Formally, the piece unfolds like a puzzle, with fragmented lines and vibrant color fields constructing a complex interplay of vertical layers and horizontal dimensions. Semantically, it emerges through the deliberate entanglement of line-like motifs, obscuring the legibility of words to create a new language. Employing "appropriation," Soraya transforms historical Iranian art lines into decorative patterns, while simultaneously crafting a contemporary symbolism that invites fluid and multiple readings by the audience. The technical layer of the work is formed through an amalgamation of ancient Iranian weaving traditions with techniques from various cultures worldwide, creating a "multi-woven" tapestry that offers a "multi-sensory perception" for the observer. This "multi-layered" nature is not merely a formal characteristic but the essence of the work itself.



Habitant

میرمولا ثریا در اثر جدید خود با ایجاد لایه‌های متعدد فرم‌شناختی، معناشناختی و تکنیکی، به فرش از دریچه امکان خلق معنا نگریسته و اثر خود را محل تقاطع دیزاین، گرافیک، Textile Art، معماری و تنوعی از مولفه‌های هنر معاصر/ مدرن و هنر سنتی کرده است. به لحاظ فرم‌شناختی، کادربندی‌های پازل‌گونه از قطعات خط و گستره‌های رنگی، الگوی پیچیده‌ای از لایه‌چینی عمودی و سطح‌بندی افقی را در برابر چشمان بیننده قرار می‌دهند. لایه معناشناختی اثر با درهم‌باختن نقش مایه‌های خط‌گونه و با محو کردن عامدانه امکان خوانایی کلمات، شکل گرفته است؛ جایی که میرمولا با شیوه «از آن خودسازی»، خطوطی که از تاریخ هنر ایران به اکتونیت امروز آورده را از یک سو به پترنی طراحانه و تزئینی بدل می‌کند و از سوی دیگر نوعی نماد‌شناسی معاصر با امکان خوانش‌های چندگانه و سیال برای مخاطب پدید می‌آورد. تکنیک‌های بافندگی لایه دیگری از اثر را شکل می‌دهند، جایی که هنرمند با ترکیب تکنیک‌هایی از سنت‌های کهن بافندگی ایران و دیگر فرهنگ‌های بافت در جهان، زمینه‌ای «چندبافتی» ایجاد می‌کند و تجربه «ادراک چندگانه حسی» را برای مخاطب فراهم می‌سازد. «چندلایگی» را می‌توان خصلت درونی اثر دانست که تنها در فرم باقی نمی‌ماند بلکه در ماهیت وجودی آن ریشه می‌دواند. در این نقطه است که دست‌بافته میرمولا نوع نوینی از دیزاین معاصر ایرانی را شکل می‌دهد و در پیوند با ظرفیت‌های معمارانه، در مواجهه با «مکان»، دست به دگردیسی آن می‌زند و در فرآیند بازتعریف دوباره آن، معنا می‌آفریند و مخاطب را درگیر «حس مکان» می‌کند.

Bardia Hajirasouliha

Born in Isfahan in 1994, he holds a Master's degree in Conservation and Restoration of Historical Monuments and Fabrics. He reflects on his experience by saying: "I was immersed in historical monuments, which taught me that the world is based on ancient patterns"

بردیاحاجی رسولیها

متولد 1373 در اصفهان، کارشناس ارشد مرمت بناهای تاریخی است. او در زمینه آثار تاریخی فعالیت کرده و تجربه‌های خود را این‌گونه توصیف می‌کند: «سروکارم با آثار تاریخی بود که به من آموخت، جهان بر الگوهای کهن بنا شده است.»

AnAn & AnAniAn

An is a sexless being, an intermediate entity. It exists between masculinity and femininity, between transparency and opacity, between black and white, between earth and sky, and between us. In its own world, An dances and plays hand in hand with itself and with AnAn, coming from a dark center and returning to that center.

In these works, we stand before An, close our eyes to it, and imagine ourselves as An. An is born from archetypes, evolves, and sinks into its darkness. AnAn is us, and AnAniAn is also us.

آن آن و آن آنی آن

آن موجودی است بی جنس؛ موجودی میان نرینگی و مادگی، میان شفافیت و تاریکی، میان سیاهی و سفیدی، میان زمین و آسمان. آن در بازی روزگار خویش، دست به دست، با خود و دیگر آن‌ها، به رقص و سرور و بازی می‌پردازد. آمده از مرکزی تاریک و بازرفته، به آن مرکز. در این آثار، ما در مقابل آن می‌ایستیم، چشم بر آن می‌بندیم و خود را آن می‌انگاریم. آن در کهن‌الگوهای زاینده و تکامل یافته و در سیاهی فرو می‌رود. آن‌ها ما هستیم و آن‌ها نیز ما.

Mohadeseh Semiyari Maryam Hajseyedjavadi Atena Semiyari Mahsa Semiyari Elham Raeisi

Mohadeseh Semiyari: Master's in Architectural Technology, researcher in computational design and digital fabrication.

Maryam Hajseyedjavadi: Master's in Architecture and MBA, researcher in computational design, digital fabrication, and digital urbanism.

Atena Semiyari: Bachelor's in Fashion Design, researcher in computational design in fashion.

Mahsa Semiyari: Bachelor's in Fashion Design, researcher in computational design in fashion.

Elham Raeisi: Master's in Bionic Architecture, founder of Bavan Tarhe Paydar Architecture.

محدثه سمیاری مریم حاج سیدجوادی آتنا سمیاری مهسا سمیاری الهام رئیسی

محدثه سمیاری: فارغ التحصیل کارشناسی ارشد فناوری معماری و پژوهشگر طراحی محاسباتی و ساخت دیجیتال.

مریم حاج سیدجوادی: فارغ التحصیل کارشناسی ارشد معماری و MBA، پژوهشگر طراحی رایانشی، ساخت دیجیتال، و شهرسازی دیجیتال.

آتنا سمیاری: فارغ التحصیل کارشناسی طراحی لباس، طراح لباس حرفه‌ای و پژوهشگر طراحی محاسباتی در حوزه فشن.

مهسا سمیاری: فارغ التحصیل کارشناسی طراحی لباس، طراح لباس حرفه‌ای و پژوهشگر طراحی محاسباتی در حوزه فشن.

الهام رئیسی: فارغ التحصیل کارشناسی ارشد معماری بایونیک، طراح معماری و مؤسس شرکت معماری باوان طرح پایدار.

Pin it

We live in a world brimming with diversity, where the pace of life is swift and people seldom have time for shopping. Furthermore, the current economic conditions have limited individuals' ability to shop and spend, yet their love for variety and their need for it remain strong. In the fashion industry, one way to introduce this variety, beyond the form of the clothing itself, is through the patterns adorning them. To address this, we have designed and crafted garments from TPU materials, enabling the wearer to alter the patterns on their clothing to suit their tastes and needs. This approach allows us to embrace a constantly evolving multiplicity, moving away from the confines of static design. Instead of predictable designs, we are greeted by ever-changing possibilities. This creation invites you to explore, create, and immerse yourself in an unpredictable world.

Patternitecture

پین-ایت

ما در دنیایی پر از تنوع زندگی می‌کنیم، جایی که سرعت زندگی بسیار زیاد است و مردم وقت زیادی برای خرید کردن ندارند. از طرفی، با توجه به شرایط اقتصادی موجود، امکان خرید و هزینه کردن برای افراد کاهش یافته است، اما آن‌ها هنوز عاشق و نیازمند تنوع هستند. یکی از روش‌هایی که در صنعت مد و فشن در کنار فرم لباس امکان این تنوع را ایجاد می‌کند، پترن‌های موجود روی آن‌ها می‌باشد. لذا برای پاسخ به این مسئله، ما به طراحی و ایجاد لباس‌هایی از مواد TPU پرداختیم تا به مخاطبین این امکان را بدهیم که متناسب با سلیقه و نیاز خود، نقوش و پترن‌های روی لباسشان را تغییر دهند. این امر سبب می‌شود به جای غرق شدن در بستر ثبات طراحی، با چندگانه‌ای مواجه شویم که مدام قابلیت تغییر دارد و الزاما قابل حدس نیست. این اثر شما را به خلق، بازی و دنیایی غیر قابل پیش‌بینی فرا می‌خواند.

Sahand Hesamiyan

Sahand Hesamiyan, born in 1977 in Tehran, holds a Bachelor of Sculpture from Tehran University and currently resides and works in Tehran. Sahand's practice explores contemporary sculptural directions, drawing inspiration from Iranian and Islamic architecture. His works are primarily interactive, linking science and geometry to the abstract nature of spirituality. This connection often extends beyond mere reflection and repetition of forms, influencing the titles of the pieces and the brief conceptual descriptions that accompany them. Sahand's work has been exhibited in numerous solo and international group exhibitions. His sculptures are installed publicly in several countries and have been acquired by significant private and public collections, including the V&A Museum, Delfina Entrecanales Collection, The Samawi Collection, the Mohammad Afkhami Collection, and the Luciano Benetton Collection.

Contrast

سهند حسامیان

سهند حسامیان، متولد 1356 در تهران است. او فارغ التحصیل کارشناسی مجسمه‌سازی از دانشگاه تهران می‌باشد و در حال حاضر در تهران زندگی و کار می‌کند. کارهای سهند حسامیان به کشف مسیرهای معاصر مجسمه‌سازی می‌پردازد و اغلب برگرفته از معماری ایرانی و اسلامی است. آثار او عمدتاً تعاملی‌اند و علوم و هندسه را به جوهره انتزاعی معنویت مرتبط می‌کنند. این آثار تلاشی بازتابانه برای کشف طبیعت رمزگونه فرهنگ ایرانی از طریق شکافتن فرم معماری آن هستند. کارهای سهند در بسیاری از موارد از این رابطه نزدیک فراتر رفته و دیگر تنها بازتاب و تکرار فرم‌ها نیستند؛ بلکه از عنوان اثر تأثیر گرفته و اغلب توضیحی مختصر آن‌ها را همراهی می‌کند. آثار سهند در نمایشگاه‌های فردی و گروهی بین‌المللی زیادی به نمایش گذاشته شده‌اند. مجسمه‌های او در فضای عمومی در چند کشور نصب شده‌اند و آثار وی در مجموعه‌های خصوصی مختلفی دیده می‌شوند، از جمله موزه V&A، مجموعه Delfina Entrecanales، مجموعه Samawi، مجموعه Mohammad Afkhami، و مجموعه Luciano Benetton.

کنتراست

Maryam Hosseini

Maryam Hosseini is an architect and designer with a bachelor's degree in architecture from the University of Tehran and a master's degree in architecture from Shahid Beheshti University. She is also a university lecturer and a recipient of international awards such as RedDot and A'Design.

As an architect, her focus has been on integrating art and culture to create spaces that are both comfortable and aesthetically pleasing. In her role as founder and creative director of the QULITĒ brand, she is dedicated to producing exceptional products using innovative construction systems that enhance the value of everyday life. By leveraging her creative and innovative skills and incorporating principles of engineering and aesthetics, she strives to design solutions that offer both high functionality and enhanced user interaction.

مریم حسینی

مریم حسینی، معمار و طراح، کارشناس معماری از دانشگاه تهران و کارشناس ارشد معماری از دانشگاه شهید بهشتی است. او همچنین مدرس دانشگاه و برنده جوایز بین المللی RedDot و A'Design است. به عنوان معمار، تمرکز من بر ادغام هنر و فرهنگ برای خلق فضاهایی بوده که در عین سادگی، به تجربه‌ای ارزشمند برای زندگی بدل شوند. در نقش بنیانگذار و مدیر خلاقیت برند QULITĒ، تلاش من بر تولید محصولات استثنایی با استفاده از سیستم‌های ساخت نوین و مدرن است که زندگی را با ارزش‌تر سازد. با اتکا به مهارت‌های خلاقانه و نوآورانه و بهره‌گیری از هندسه و تناسب، سعی می‌کنم طرح‌هایی با عملکرد بالا و زیبایی ایجاد کنم که تعامل بیشتری با کاربران داشته باشند. من عاشق طراحی و نوآوری هستم و با تحقیق و ایده پردازی می‌کوشم محدودیت‌ها را جابه‌جا کنم. تعامل معماری و هنر در آثار من با هدف طراحی برای زندگی است: زندگی‌ای نه تنها زیبا بلکه کارآمد.

Infinite

According to statistics, as of 2023, 92 million tons of textiles and accessories end up in landfills each year. The Infinite bag actively addresses this issue. It is a convertible bag that combines elegant design with a commitment to sustainability. Its origami-inspired folding mechanism and secure snap fasteners allow for effortless shape-shifting into over forty different forms. It represents a paradigm shift in fashion, where style and sustainability go hand in hand. By promoting versatility, functionality, and conscious consumption, the Infinite encourages a more mindful approach to fashion. The Infinite proudly received the RedDot Concept Design Award and the A'Design Award in 2024.

اینفنت

طبق آمار، تا سال 2023، هر ساله 92 میلیون تن لباس و اکسسوری دور ریخته می‌شود. اینفنت، فعالانه با این مسئله مبارزه می‌کند. اینفنت یک کیف چرمی قابل تبدیل است که زیبایی را با تعهد به پایداری ترکیب می‌کند و می‌تواند با نیازهای مختلف کاربر سازگار شود. مکانیزم فولدینگ، الهام گرفته از اوربگامی، امکان تغییر شکل آسان کیف را به بیش از چهل حالت مختلف فراهم می‌کند. اینفنت چیزی فراتر از یک کیف کاربردی است. این کیف با کیفیت بالا، با کاهش مصرف گرایی، دورریزها را به حداقل می‌رساند و اثرات زیست محیطی مرتبط با تولید و مصرف بیش از حد را کاهش می‌دهد. این کیف نمایانگر یک تغییر پارادایم در دنیای مد است، جایی که سبک و پایداری دست به دست هم می‌دهند. با ترویج تطبیق پذیری، عملکرد و مصرف آگاهانه، اینفنت رویکردی پایدار به مد را تشویق می‌کند. کیف اینفنت برنده جوایز RedDot و A'Design در سال 2024 بوده است.

Patternitecture



نمایشگاه گردان‌ها: غزل رفالیان - بیتاشکاری
PATTERNI-TECTURE #4
 Curators: Ghazal Refalian - Bitashकारी

پترنیتکتچر ۴
مرزهایی که گسترش می‌یابند،
جایی که ما ایستاده‌ایم! ~ BOUNDARIES THAT EX-
PAND; WHERE WE STAND!

پایان مهلت ثبت نام: ۲۰ مهرماه ۰۲
 پایان مهلت ارسال ایده‌ها: ۲۱ آبان ۰۲
 اعلام نتایج: ۲۰ آبان ۰۲ - برگزاری نمایشگاه: تابستان ۰۳
 Result announcement: November 11, 23 - Opening: Summer 24

جهت دریافت اطلاعات بیش‌تر و ثبت نام، به وب‌سایت روی داد مراجعه فرمایید.
 Visit "patternitecture.com" for more information and registering.

Arian Hakimi

Arian was born in 1983 in Tehran. His academic journey started at University of Pune-India from 2003 to 2005, then he got transferred to University of Tehran where he received his B.Arch. in 2010. Upon graduation he moved to Barcelona to study advanced computational design morphologies at IAAC-UPC, alongside his studies, he initiated his Design/Research/Teaching program where he conducted over 20 international workshops collaborating with architects, fashion designers, engineers and artists, including summer intern program at Zaha Hadid Architects London in 2015. Arian's work has been featured in various design events such as Istanbul Design week, Museu del Disseny de Barcelona, Fuorisalone in Milan also Zaha's final fashion show [The extraordinary Process] featuring designers like Iris Van Herpen and Stephen Jones at Gallery Maison Main Non-London, alongside internationally acclaimed artists and designers.

Diivan

Diivan is a suspended sculpture crafted from meticulously perforated stainless steel. The artwork draws inspiration from the long-standing Iranian tradition of incorporating intricate patterns into architectural elements like "Jali or mashrabiya". The meticulously cut geometric tessellations, transform the solid metal into a diaphanous veil, playing with the interplay of light and shadow. As sunlight filters through the perforations, it casts dynamic patterns on the surrounding space, echoing the dappled effect of "komorebi". This juxtaposition of Eastern and Western influences creates a captivating dialogue between cultures, united by their shared fascination with light and form. The utilization of stainless steel adds a layer of contemporary elegance, its reflective surface amplifying the interplay of transparent and opaque, reflection and flow.

Diivan transcends mere decoration, becoming an exploration of materiality, cultural heritage, and the transformative power of patterns.

Patternitecture

آرین حکیمی

آرین، متولد 1362 در تهران، تحصیلات خود را از سال 1381 تا 1383 در دانشگاه پونا هند آغاز کرد و سپس در دانشگاه تهران ادامه داد و مدرک کارشناسی معماری خود را در سال 1388 دریافت کرد. پس از فارغ التحصیلی، به بارسلونا مهاجرت کرد تا در رشته‌ی Advanced Computational Design Morphologies در IAAC-UPC تحصیل کند. به موازات تحصیل، برنامه‌ی طراحی/تحقیق/تدریس خود را آغاز کرد و تاکنون بیش از 20 ورکشاپ بین‌المللی را با همکاری معماران، طراحان، مهندسان و هنرمندان برگزار کرده است، از جمله برنامه کارآموزی تابستانه در معماران زها حدید در لندن در سال 1393. آثار آرین در رویدادهای طراحی مختلف، از جمله Istanbul Design Week، موزه Del Disseny de Barcelona، بارسلونا، Fuorisalone در میلان و همچنین آخرین فشن شوی زها با حضور طراحانی همچون Iris Van Herpen و Stephen Jones در گالری Maison Main Non-London به نمایش درآمده است، در کنار هنرمندان و طراحان معتبر بین‌المللی.

دیوان

دیوان مجسمه‌ای معلق است که از حفره‌ای ظریف بر دل فلز برآمده است. این اثر هنری از سنت کهن ایرانی در استفاده از الگوهای پیچیده در عناصر معماری، همچون "جالی" یا "مشربیه"، الهام گرفته شده است. چیدمان اشکال برش خورده‌ی هندسی فلز، به شکلی حریر و نیمه‌شفاف تبدیل شده تا بازی نور و سایه را به فضا دعوت کند. نور با عبور از شبکه هندسی، تأثیر خود را بر محیط اطراف با سایه‌های سیال و همچون «کوموربی» بازسازی می‌کند. تعامل دو تأثیر غربی و شرقی، گفتگوی فریبده بین فرهنگ‌ها را به همراه شیفتگی همگون میان نور و فرم ایجاد می‌کند. به کارگیری فلز استیل براق، لایه‌ای معاصر از ظرافت و صلبیت، انعکاس و عبور، دعوت‌کنندگی و حریم را افزوده است. دیوان با فراتر رفتن از دکوراسیون صرف، به کاوش در جنس، میراث فرهنگی، و قدرت دگرگون‌کننده‌ی الگوها می‌پردازد.

Ahmadreza Khalili Roozbeh Shaikhha

Ahmadreza Khalili, born in 1989 in Tehran, holds a Ph.D. in Architecture with a specialization in Digital Technology. He is a faculty member at Islamic Azad University, South Tehran Branch, and teaches robotics and digital fabrication at the University of Tehran and Pars University of Art and Architecture. His research focuses on computational design and adaptive, interactive smart kinetic elements. Roozbeh Shaikhha is a software developer and system analyst specializing in simulating complex systems, process analysis, and optimizing system behavior patterns. He holds a Ph.D. in Industrial Management and has taught artificial intelligence, programming, plugin development, system analysis, simulation, and robotic extension development.

Kinetic Mirror Dome

One of the new challenges in digital design and construction is the creation of repetitive geometric patterns that interact with their environment using innovative technologies such as robotics. A notable aspect of these works is that most are designed as two-dimensional shapes or flat surfaces. In response, the proposed project aims to employ repetitive patterns in a non-flat geometric form. The initial concept is inspired by the geodesic dome, a spherical structure made of flat, repetitive triangular elements that combine to form a domed shape. The project's primary challenge is to develop a dynamic pattern that utilizes digital and robotic technologies to interact with its surroundings.

Patternitecture

احمد رضا خلیلی روزبه شیخ‌ها

احمد رضا خلیلی، متولد 1368 در تهران، فارغ التحصیل دکتری معماری با گرایش فناوری دیجیتال است. او عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد تهران جنوب و مدرس درس روباتیک و ساخت دیجیتال در دانشگاه تهران و هنر معماری پارس می‌باشد. تخصص وی در زمینه طراحی محاسباتی و المان‌های متحرک هوشمند تطبیق پذیر و تعاملی است. خلیلی همچنین سابقه برگزاری ورکشاپ‌های مختلف در حوزه طراحی رایانشی و روباتیک در دانشگاه‌ها و موسسات هنری را دارد.

روزبه شیخ‌ها، توسعه‌دهنده نرم‌افزار و تحلیلگر سیستم، با تمرکز بر شبیه‌سازی سیستم‌های پیچیده، تجزیه و تحلیل فرآیندها و کشف و بهینه‌سازی الگوهای رفتاری سیستم‌ها فعالیت می‌کند. او دانش آموخته مدیریت صنعتی در مقطع دکتری است و سابقه تدریس در زمینه‌های هوش مصنوعی، برنامه نویسی، توسعه پلاگین، تحلیل و شبیه‌سازی سیستم‌ها و توسعه افزونه‌های رباتیک را دارد.

گنبد آینه‌ای متحرک

یکی از چالش‌های جدید در حوزه طراحی و ساخت دیجیتال، ایجاد الگوهای هندسی تکرار شونده‌ای است که با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، از جمله دانش روباتیک، سعی در تعامل با محیط اطراف خود دارند. این الگوها می‌توانند شامل پوسته‌های هوشمند و متحرک در نمای بیرونی ساختمان، یا المان‌های تزئینی همچون آینه‌ها و اشیائی باشند که در تعامل با کاربران فضا هستند. نکته قابل توجه در این آثار این است که اکثر آن‌ها به شکل دوبعدی و در قالب یک فرم مسطح طراحی شده‌اند. بنابراین، اثر پیشنهادی تلاش دارد تا از الگوهای تکرار شونده در یک فرم هندسی غیرمسطح استفاده کند. ایده اولیه این اثر با الگوبرداری از گنبد ژئودزیک طراحی شده است. گنبد ژئودزیک، فرمی کروی است که از صفحات مثلثی مسطح و تکرار شونده‌ای تشکیل شده است که با کنار هم قرار گرفتن، یک فرم گنبدی را به وجود می‌آورند. چالش اصلی پروژه در مرحله بعد، ایجاد یک الگوی متحرک است که بتواند با استفاده از فناوری دیجیتال و روباتیک، امکان تعامل با محیط اطراف خود را فراهم کند.

Delines

Delines is a large-scale additive manufacturing platform for product and architectural design. This platform provides solutions for creating complex forms and optimizing energy and material consumption by utilizing various 3D printing techniques and computational design. Delines focuses on increasing the use of sustainable and eco-friendly materials, reducing production costs, and improving production speed.

This artistic creation embodies organic progression, utilizing stigmergic algorithms to simulate a collection of entities ascending and intertwining, shaping each other's paths as they evolve. The pixelated column's intricate arrangement reflects the diverse yet interconnected positioning of these entities, illustrating their journey and mutual influence. Through the dynamic interplay of light, shadow, and reflection, the artwork exudes vitality, evoking a sense of pulsating life. The piece captures the collaborative essence of evolution, where individual contributions coalesce into a harmonious whole, mirroring the interconnectedness and diversity found in nature's intricate tapestry.

دی لاینز یک پلتفرم ساخت افزودنی بزرگ مقیاس در طراحی صنعتی و معماری است. این پلتفرم با بهره‌گیری از تکنیک‌های مختلف پرینت سه‌بعدی و طراحی محاسباتی، به ارائه راه‌حل‌هایی برای ساخت فرم‌های پیچیده و بهینه‌سازی مصرف انرژی و متریال می‌پردازد. تمرکز دی لاینز بر افزایش استفاده از مصالح پایدار و بوم‌آورد، کاهش هزینه ساخت و افزایش سرعت آن است.

این خلاقیت هنری تجسم پیشرفت ارگانیک است، با استفاده از الگوریتم‌های استیگمرژیک برای شبیه‌سازی مجموعه‌ای از موجودیت‌ها که در حال صعود و در هم تنیده شدن هستند و مسیرهای یکدیگر را در حین تکامل شکل می‌دهند. چیدمان پیچیده پیکسلی، موقعیت متنوع و در عین حال به هم پیوسته این موجودات را منعکس می‌کند و سفر و تأثیر متقابل آن‌ها را نشان می‌دهد. از طریق فعل و انفعال پویای نور، سایه و انعکاس، این اثر هنری سرزندگی را تراوش می‌کند و حس تپش در زندگی را برمی‌انگیزد. این قطعه جوهر مشارکتی تکامل را به تصویر می‌کشد، جایی که مشارکت‌های فردی در یک کل هماهنگ ترکیب می‌شوند و منعکس‌کننده ارتباط و تنوع موجود در پدیده‌های پیچیده طبیعت هستند.

Mohammad Mohammadkhani Zahra Rezayan

Mohammad Mohammadkhani, born in 1994, graduated with a degree in architecture from the University of Tehran. Following his studies, he embarked on both individual and collaborative ventures in architecture, graphic design, and urban planning. His unwavering focus has been on weaving a seamless connection between these three disciplines and the art of storytelling. Notably, he has contributed to illustrating the captivating "NeshaNevesht" book series.

Zahra Rezayan, born in 2002, is a student of interior architecture. Beyond her academic pursuits, she actively participates in acting and theater direction alongside the "Lotus" group. Her experience as an actress extends to a short film, enriching her artistic journey.

Phantom Thread

Retired detective "29", weary from the monotony of everyday existence, embarks on a quest to unravel a perennial question: "What is my connection to the present world?"

"With meticulous care, I assemble the necessary evidence and weave an intricate image of our world. Onto it, I affix fragments from books, interviews, and the works of historical luminaries. Yet, as I connect these clues, perplexity deepens. It's as though truth lies dormant beneath a sinister skin of intertwined patterns, threatening to fragment."

"Yes. Since the dawn of intelligent thought, humanity has ceaselessly sought patterns to answer existential queries: How can I rediscover my relationship with this new world? Does history inexorably absorb me, leaving no niche for my existence in this evolving realm?"

... "And finally, did you uncover an answer?"

"An answer?! Must we delve into the circumstances of predecessors or contemporaries to find it? My apologies..., yes...the answer lies in..."

Patternitecture

محمد محمدخانی زهرا رضایان

محمد محمدخانی متولد 1373 سال و دانش آموخته‌ی رشته معماری از دانشگاه تهران است. پس از فارغ التحصیلی از دانشگاه، فعالیت خود را به صورت انفرادی و گروهی در حوزه‌های معماری، گرافیک و طراحی شهری شروع کرد. ایجاد پیوند میان این سه دیسپلین و مفهوم روایت‌گری همواره دغدغه و تمرکز اصلی او در کارهایش است. تصویرسازی سری کتاب‌های «نشانوشت» از جمله کارهای اوست.

زهرا رضایان متولد سال 1380 و دانشجوی رشته‌ی معماری داخلی است. او هم‌چنین در زمینه‌ی بازیگری و کارگردانی تئاتر به همراه گروه «لوتوس» فعالیت می‌کند و تجربه‌ی حضور در یک فیلم کوتاه را به عنوان بازیگر دارد.

ریمان خیال

کارآگاه بازنشسته «29»، ملول از کرختی زندگی روزمره‌اش، قصد دارد پاسخ سوال همیشگی‌اش را پیدا کند: «ارتباط من با جهان امروز چگونه است؟»
"...مدارک لازم را جمع‌آوری کردم و تصویری زمان‌مند از جهان ساختم. بریده‌هایی از کتاب‌ها، مصاحبه‌ها و آثار مشاهیر تاریخ را روی آن چسباندیم. اما با وصل کردن سرنخ‌ها سردرگم‌تر شدم. گویی حقیقت آرام‌آرام زیر پوسته‌ی ضخیمی از الگوهای درهم و برهم در حال دفن شدن است و چند پاره می‌شود."
بریده‌ای از خاطرات «29».

"...آری. از زمانی که انسان خردمند سیستم اندیشه را بنا کرد، همواره در پی یافتن الگوهایی برای پاسخ به سوالات هستی‌شناسانه‌ی خود بوده: چگونه می‌توانم رابطه‌ی خود را با جهان جدید پیدا کنم؟ آیا تاریخ من را در خود می‌بلعد و جایگاهی در دنیای جدید نخواهم داشت؟"
+ "... و نهایتاً شما جوابی پیدا کردید؟"
- "جواب؟! آیا برای یافتن پاسخ باید در احوالات گذشتگان و یا هم‌عصران کنکاش کرد؟ عذرخواهی می‌کنم...، بله،... پاسخ این است که..."
بخشی از مصاحبه با «29». لحظاتی پیش از مرگ.

Patternitecture #4 "Boundaries that expand; Where we Stand!"

آلله
Future

Patternitecture #4 "Boundaries that expand; Where we Stand!"

Shakib Roosta

Shakib Roosta, a graduate of sculpture from Fine Arts College, is an active member of the student committee of the Iran Sculpture Association. He has participated in several group exhibitions, showcasing his work and contributing to the vibrant art community.

شکيب روستا

شکيب روستا، فارغ التحصيل رشته مجسمه‌سازي از پردیس هنرهای زیبا، عضو کمیته دانشجویی انجمن مجسمه‌سازي ایران است. او در چندین نمایشگاه گروهی شرکت کرده است.

Memory Pattern

Throughout history, many tools have been invented to measure time. However, none have addressed the personal process that time has for each of us. This work attempts to highlight the priority of our personal perception of time over the linear progression of time, with the help of the audience. It invites the audience to engage with the piece by moving the magnets during the constant and slow rotation of the glass body. This interaction changes the arrangement, allowing the next audience member to alter the configuration once again. This ongoing process emphasizes the unique and individual experience of time for each person.

پترن خاطرہ

در طول تاریخ، ابزارهای زیادی برای اندازه‌گیری زمان اختراع شده است، اما هیچ کدام تا به حال به روند و سیر شخصی‌ای که زمان برای هر کدام از ما دارد، نپرداخته‌اند. این اثر می‌کوشد تا اولویت پترن شخصی ما از گذر زمان، نسبت به سیر خطی زمان را با کمک مخاطب نمایش دهد. با همکاری مخاطب، از پترن شخصی زمان برای هر فرد صحبت می‌کند و سپس از او دعوت می‌کند تا ارتباط نزدیک‌تری با اثر برقرار کند. مخاطب می‌تواند با جابجایی آهن‌رباها در حین چرخش دائمی و کم‌سرعت بدنه شیشه، تغییری در چینش آنها ایجاد کند تا مخاطب بعدی دوباره وضعیت را تغییر دهد.

Roohollah Shamsizadeh Maleki

Rouhollah Shamsizadeh Maleki is a multidisciplinary artist and researcher born in 1978 in Iran, Malekan. He holds a Ph.D. in Art Research and an M.A. in Painting from the University of Tehran, as well as a B.A. in Sculpture from the Tehran University of Art. His fourth solo exhibition, titled "Speaking with Twenty Mouths," was held at Aria Gallery in February 2023. In the two series "Content Display Device" and "64 (Hexagon)," Shamsizadeh's focus extends beyond the artisanal aspects of material construction and control to challenge the narrative-based performative aspects of the artwork, transforming them into volumetric propositions.

Content Display Machine "In Praise of Repetition"

Content display is an integral component of mechanisms, devices, and apparatuses. The Content Display Device alters traditional display methods by rereading and analyzing texts, events, documents, and other materials through cross-media transformation. In this process, decrypted documents are converted into alternative code sets, redefining the temporal and spatial context of the text or object within a new historical and geographical framework. This disruption of document reading and limitation of audience access to the original content introduces new coordinates, rendering the work a visual object in its own right, functioning as a "counter-statement."

روح الله شمسی زاده ملکی

روح الله شمسی زاده ملکی، متولد 1357 در ملکان، هنرمند بینارشته‌ای و پژوهشگر است. او دانش آموخته دکتری پژوهش هنر و کارشناسی ارشد نقاشی از دانشگاه تهران و کارشناسی مجسمه‌سازی از دانشگاه هنر تهران است. چهارمین نمایشگاه انفرادی او با عنوان "با بیست دهان سخن گفتن" در بهمن ماه 1402 در گالری آریا برگزار شد. پیشینه مجسمه‌سازی او، امکان استفاده از قابلیت‌های فرم در قالب ماده، هندسه و ساخت را فراهم کرده است و از سوی دیگر، توجه به روابط میان رسانه‌ای و مؤلفه‌های مفهومی با تکیه بر رویکردهای معاصر در فرایند خلق، مجموعه آثار متأخر او را شکل داده است. در دو مجموعه "دستگاه نمایش محتوا" و "64 (شش ضلعی)"، توجه او علاوه بر جنبه‌های دست‌ورزانه در ساخت و کنترل ماده، به چالش کشیدن جنبه‌های نمایشی بر مبنای روایت در اثر و تبدیل آن به یادگزاره‌های حجمی است.

دستگاه نمایش محتوا "در ستایش تکرار"

نمایش محتوا بخش جدایی ناپذیر مکانیزم‌ها، دستگاه‌ها و اپاراتوس‌ها است. دستگاه نمایش محتوا با بازخوانی و واکاوی متون، رویدادها، مستندات و غیره، با جایگشت بینارشته‌ای شیوه نمایش را تغییر می‌دهد. در این فرآیند، مستندات کشف رمز شده به کدواره‌های رمزی دیگر بدل می‌شوند و ساحت زمانی و مکانی متن یا ابژه در بستر تاریخی و جغرافیایی جدید دوباره بازتعریف می‌شود. ایجاد اختلال در خوانش مستندات و عدم دسترسی مخاطب به محتوای گزاره‌های مستند، مختصات جدیدی را تعریف می‌کند و اثر به عنوان "یادگزاره" خود تبدیل به ابژه دیداری می‌شود.

Ani Shahamati

Born in 1993, Ani Shahamati is an Iranian artist based in Tehran, where she has exhibited her paintings, installations, sculptures, and art objects in both solo and group exhibitions. Ani studied Medicine at Shahid Beheshti University and graduated as a general practitioner in 2019. During her studies, she explored various media such as painting, videography, editing, photography, interior design, and floral design. After graduating, she began her practice as an artist without formal academic references, holding her first solo exhibition a year later. Ani's sensitivity in combining these diverse techniques and tools, along with her firsthand knowledge of biological processes and systems, allows her to navigate the fine balance between the repulsive and the visceral, yet cozy. Her visual innovations appear as artifacts from some unknown animated world, growing, consuming, and wriggling around.

In this exhibition, Anahita Shahamati presents a series of installations, sculptures, and paintings that envision a novel ecosystem—a form of artificial nature where parallel biological systems evolve, interact, and transform into one another. Anahita draws inspiration from the formation of natural phenomena, both from a microscopic view, such as the initial emergence of life forms, and a telescopic perspective, where non-living matter fragments and coalesces into inanimate masses. By combining and creating a diverse range of textures, shapes, and materials, she reflects the processes through which simple and limited building blocks of the universe evolve into a remarkable variety of life, driven by the gradual and consistent trial-and-error mechanism of evolution.

Patternitecture

آناهیتا شهامتی

آناهیتا شهامتی، متولد 1993، هنرمند ایرانی مستقر در تهران است که آثارش شامل نقاشی‌ها، نصب‌ها، مجسمه‌ها و اشیاء هنری است که در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی به نمایش درآمده‌اند. آنی در دانشگاه شهید بهشتی تحصیل در رشته پزشکی را آغاز کرد و در سال 2019 به عنوان پزشک عمومی فارغ التحصیل شد. در طول تحصیلاتش، به بررسی رسانه‌های مختلفی مانند نقاشی، ویدئوگرافی، تدوین، عکاسی، طراحی داخلی و طراحی گل پرداخت. پس از فارغ التحصیلی، فعالیت هنری خود را بدون ارجاعات رسمی دانشگاهی آغاز کرد و یک سال بعد اولین نمایشگاه انفرادی خود را برگزار کرد. حساسیت آنی در ترکیب تکنیک‌ها و ابزارهای متنوع، به همراه دانش عمیق او از فرآیندها و سیستم‌های بیولوژیکی، به او این امکان را می‌دهد که تعادل دقیق بین موارد ناخوشایند و احساسی، اما راحت را حفظ کند. نوآوری‌های بصری او به عنوان آثار هنری از دنیای متحرک ناشناخته به نظر می‌رسند که در حال رشد، مصرف و پیچ خوردن هستند.

در این نمایشگاه، آناهیتا شهامتی مجموعه‌ای از اینستا لیشن‌ها، مجسمه‌ها و نقاشی‌ها را ارائه می‌دهد که اکوسیستمی نوین را تصور می‌کند—نوعی طبیعت مصنوعی که در آن سیستم‌های بیولوژیکی موازی به تکامل، تعامل و تبدیل به یکدیگر می‌پردازند. آناهیتا از شکل‌گیری پدیده‌های طبیعی الهام می‌گیرد، هم از منظر میکروسکوپی مانند ظهور اولیه فرم‌های زندگی و هم از منظر تلسکوپی، جایی که ماده غیرزنده به توده‌های بی حرکت تجزیه و سپس تجمیع می‌شود. با ترکیب و ایجاد دامنه وسیعی از بافت‌ها، اشکال و مواد مختلف، او فرآیندهایی را که از طریق آن بلوک‌های ساده و محدود جهان به تنوع فوق‌العاده‌ای از زندگی تبدیل می‌شوند، بازتاب می‌دهد، که به وسیله مکانیزم تدریجی و مداوم آزمایش و خطا در تکامل هدایت می‌شود.

Kimia Karbalaee Mohammad Amin Matinfar Sara Norouzi Kiarash Shahrabi

کیمیا کربلایی محمد امین متین فر سارا نوروزی کیارش شهرابی

Our journey began with a shared passion for architecture and a desire to push the boundaries of design. We, four students from the University of Science and Technology and the University of Tehran, sought to create a diverse and original team, bringing together different talents to enhance our knowledge and creativity.

Our academic environment served as the perfect incubator for our exploration into kinetic architecture. We aimed to understand the intricate role of patterns in design and creation. Among various design alternatives, we were captivated by auxetic patterns—unique structures that expand perpendicularly when stretched. Driven by curiosity and innovation, we embarked on a challenging

سفر ما با یک علاقه مشترک به معماری و تمایل به گسترش مرزهای طراحی آغاز شد. ما، چهار دانشجو از دانشگاه‌های علم و صنعت و تهران، به دنبال ایجاد یک تیم متنوع و اصیل بودیم که استعداد‌های مختلف را گرد هم آورد تا دانش و خلاقیت خود را در زمینه الگوها و نقش آن‌ها در طراحی و خلق آثار افزایش دهیم.

محیط آکادمیک ما به عنوان بستر مناسبی برای کاوش در معماری پویا عمل کرد. ما به دنبال درک نقش پیچیده الگوها در طراحی و خلق آثار بودیم. در میان گزینه‌های مختلف طراحی، ما به الگوهای آگزتیک، که ساختارهای منحصر به فردی هستند و هنگام کشیده شدن به صورت عمود بر نیرو گسترش می‌یابند، مجذوب شدیم و با انگیزه، کنجکاوی و نوآوری، پروژه چالش برانگیزی را آغاز کردیم تا این مفهوم را به واقعیت تبدیل کنیم.

AUXONETIC

Our new project focuses on the reuse and re-invention of auxetic patterns within a new paradigm. This time, we have designed a new mechanism to convert the rotary motion of motors into linear motion. This linear motion is ultimately connected to the designed pattern, creating waves at specific points by applying pressure and tension. The surface of the pattern is covered with mirrors placed at the center of each unit, reflecting light and movement, and creating a dynamic visual element. By integrating this innovative approach, our goal is to expand the boundaries of patterns and transform their visual perception. This project adds a new dimension to the application of these patterns, showcasing their diversity and potential for creating dynamic design features.

آگزونتیک

کار جدید ما بر بازاستفاده و بازآفرینی الگوهای آگزتیک در یک پارادایم جدید متمرکز است. این بار، با طراحی یک مکانیزم جدید، حرکت دوار موتورها را به حرکت خطی تبدیل کرده‌ایم. این حرکت خطی در نهایت به الگوی طراحی شده متصل می‌شود و با ایجاد فشار و کشش، امواجی را در نقاطی از طرح ایجاد می‌کند. سطح طرح با آینه‌هایی که در مرکز هر واحد قرار دارند پوشیده شده است که نور و حرکت را منعکس کرده و یک عنصر بصری پویا را ایجاد می‌کند. با ادغام این رویکرد نوآورانه، هدف ما گسترش مرزهای الگوها و تحول در ادراک بصری آن‌هاست. این پروژه بعد جدیدی به کاربرد این الگوها اضافه کرده و تنوع و پتانسیل آن‌ها را برای ایجاد ویژگی‌های طراحی پویا به نمایش می‌گذارد. هدف ما کاوش و فراتر رفتن از محدودیت‌های طراحی، غنی‌سازی تعامل بین ساختار، نور و حرکت و در نهایت ارائه یک تجربه بصری منحصر به فرد و فراگیر است.

دعوت
نامه

#4

از شما دعوت می شود تا با پیوستن به
چهارمین روی داد پترنیتکچر به ارائه اثر
فلاش های طراحی و هنرمندان معاصر، ما
را همراهی نمایید. نمایشگاه گردانان: غزل رالیان، بیتاشکاری

Dear Artist, Esteemed
We extend a warm
invitation to you to
join us for the warm
Your participation in
presenting the #4 Pat-
work will greatly
enrich our collection
of our contemporary
artists; designers; po-
look forward to your
involvement. We
Curators:
Ghazal Retallian - Bita Shekari

www.
patternitecture.com

INVITATION

Golchehreh Sadeghi

I am a self-taught graphic designer and illustrator (born in 1998 - Tehran), holding a bachelor's degree in interior architecture from the University of Science and Culture. My favorite subject in the field of illustration and graphic design is creating fantasy and dream-like worlds. These worlds can take various forms; including patterns, moving patterns, isometric city illustrations, or isometric typography. After realizing that architectural projects do not fulfill my enthusiasm and eagerness, I decided to create my works in the fields of architecture, graphic design, pattern design, motion graphics, generative arts, and even a combination of them. Through my works, I always strive to depict my surreal and magical imaginary worlds and express my mental spaces.

Hypnomotifs

In my video art piece "Hypnomotifs," I explore the use of Persian rug motifs to convey a story through geometric shapes. Drawing inspiration from the intricate patterns of Persian art, I aim to present a contemporary interpretation of these motifs. Through the dynamic interplay of black and white geometric shapes, I create a fluid atmosphere that captivates viewers with its perpetual movement. Every frame in this artwork narrates a mysterious tale, drawing viewers into a realm of captivating forms. My main goal with this video art is to evoke emotions and offer sensory experiences to the audience. By showcasing motifs in continuous circular motion, I intend to guide viewers on a hypnotic journey immersed in mesmerizing geometric patterns.

Patternitecture

گلچهره صادقی

من یک طراح گرافیک و تصویرساز خودآموخته هستم (متولد 1376 - تهران) و دارای مدرک لیسانس معماری داخلی از دانشگاه علم و فرهنگ. موضوع مورد علاقه من در زمینه تصویرسازی و طراحی گرافیک، خلق جهان‌های فانتزی و رویاگونه است. این جهان‌ها می‌توانند اشکال مختلفی داشته باشند؛ از جمله پترن‌ها، پترن‌های متحرک، تصویرسازی شهرهای ایزومتریک یا کلمات با تایپوگرافی ایزومتریک. پس از آنکه متوجه شدم پروژه‌های معماری پاسخ‌گوی شوق و اشتیاق من نیستند، تصمیم گرفتم آثار خود را در حوزه‌های معماری، طراحی گرافیک، طراحی پترن، موشن گرافیک و هنرهای مولد و حتی ترکیبی از آن‌ها خلق کنم. من از طریق آثار خود همواره سعی دارم دنیاها را سورئال و جادویی تخیلاتم را به تصویر بکشم و فضاها را ذهنی خودم را بازگو کنم.

هیپنوموتیف‌ها

در این ویدیوآرت با عنوان "هیپنوموتیف‌ها"، از نقوش فرش ایرانی به عنوان عنصری برای داستان‌سرایی از طریق این نقوش و اشکال هندسی بهره‌جستم. هدف من ارائه تفسیری معاصر از این نقوش با الهام از الگوهای پیچیده هنر ایرانی است. از طریق تعامل پویای اشکال هندسی سیاه و سفید، فضایی سیال و پویا خلق کردم که مخاطبان را با حرکتی دائمی همراه می‌کند. هر فریم در این اثر، همچون داستانی مرموز، مخاطبان را به دنیایی از فرم‌های جذاب می‌کشاند. هدف اصلی من از این ویدیوآرت، لقاء احساسات و ارائه تجربیات حسی به مخاطبان است. با نمایش نقوش در حرکت دایره‌ای مداوم، قصد دارم مخاطبان را در سفری هیپنوتیزمی و غوطه‌ور در الگوهای هندسی، هدایت کنم. این اثر تلاشی است برای ترکیب میراث فرهنگی من با رسانه‌های مدرن و پیوند سنت و رویکردهای جدید.

Kamran Safamanesh

Kamran Safamanesh graduated in architecture from the University of Tehran in 1973 and obtained advanced degrees in computer application in architecture and urban design from the university of UCLA and Berkley in 1978. He began his professional activities in Iran simultaneously with his studies and continued in the United States. Upon his return to Iran, he specialized in various fields of architecture, urban design, and restoration of historic buildings, completing more than 220 projects. Safamanesh founded the Tehran Research Institute in 1981 as a result of forty years of independent research in theory, history, and experience, creating a rich archive on Iranian architecture and urban planning. One of his ongoing interests is researching the city, the concept of the city, and the human connections in the context of the city of Tehran. In this regard, he took the initiative to establish a commission for identifying and preparing old maps of Tehran, leading to the preparation of 3300 maps for the city. Reflecting on the lofty concepts of culture, art, and the environment of Iran and incorporating them into a new form has been one of his lifetime preoccupations.

Instagram: kamran.safamanesh

My City

The foundation of this work is based on the nature of the city, which means change. Transformation in structure - re-writing - destruction - renovation - cleansing - reconstruction and understanding that the city is shaped by actions - reactions - interactions. The existence of a city is like writing a memory on the wall of the city; it is alive and decays, and everything that comes is a new action and a new building... The reality of the city is a dynamic and intertwined flow of behaviors, actions, dialects, and movements. For this reason, your city becomes like you, and your city is a mirror of you. This is a conceptual work and a mental exploration, referring to the intertwining of urban energies hidden in the lives and minds of humans... It is a manifestation of the existence of the city, its context, and its physical form, along with urban life that gives identity and direction to the city and its citizens. In fact, our goal is to create an urban galaxy or, in other words, an urban weave made up of findings, related and unrelated forces from the restless institution of the city, along with its existence, complexity, and entanglements. This work emerged as an experimental and group game with companions and colleagues, along with play, discovery, and understanding of the city's function in an intertwined creation.

Special thanks to the International Chapar Company, the esteemed sponsor of this project.

کامران صفامنش

کامران صفامنش فارغ التحصیل رشته معماری از دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران در سال 1352 و فارغ التحصیل طراحی معماری رایانه‌ای و طراحی شهری از دانشگاه UCLA و Berkley در سال 1356 است. وی فعالیت‌های حرفه‌ای خود را هم‌زمان با تحصیل در ایران آغاز کرده و در آمریکا ادامه داد و پس از بازگشت به ایران به طور تخصصی در حوزه‌های مختلف معماری، طراحی شهری و مرمت بالغ بر 220 پروژه انجام داده است. صفامنش بنیان‌گذار انستیتو پژوهشی تهران در سال 1360 است و حاصل چهل سال پژوهش مستقل در زمینه تئوری، تاریخ و تجربه در مؤسسه مذکور ایجاد آرشپوی مفصل در مورد معماری و شهرسازی ایران است. یکی از دل‌مشغولی‌های مستمر او پژوهش در مورد شهر، مفهوم شهر و پیوستگی‌های انسانی در زمینه‌ی شهر تهران است. در این راستا وی از جمله به تاسیس کمیسیون تشخیص و تهیه نقشه‌های قدیمی شهر تهران مبادرت ورزید که منجر به تهیه 3300 نقشه برای شهر تهران شد. اندیشیدن به مفاهیم مانای فرهنگ، هنر و محیط ایران - زمین و به کارگیری آن‌ها در قالب و شکلی نویکی از کارهای همیشگی ایشان بوده است.

شهر من

اساس کار بر پایه ماهیت شهر است، یعنی تغییر. دگرگونی در ساخت - دوباره‌نویسی - تخریب - نوسازی - پاکسازی - دوباره‌سازی و درک اینکه شهر بر اساس کنش‌ها و واکنش‌ها - برهم کنش‌ها شکل می‌گیرد. وجود شهر مثل یادگاری نوشتن بر دیوار شهر است، زنده است و زوال می‌پذیرد و هر چه می‌آید کنشی نو و عمارتی نو. واقعیت شهر یک جریان پویا و درهم‌آمیخته از رفتارها و کردارها و گویش‌ها و پوش‌هاست، به همین دلیل، شهر شما شبیه شما می‌شود و شهر شما آئینه شماست. این یک کار مفهومی و یک کاوش ذهنی است و اشاره‌ای است به درهم‌تنیدگی شهری از انرژی‌های پنهان زندگی و ذهن انسان‌ها... یک گشتالنی است از وجود شهر و بستر و کالبد شهر به همراه زندگی شهری که به شهر و شهروندانش هویت و جهت می‌دهد. در واقع هدف ما ایجاد یک کهکشان راه شهری یا به عبارتی یک بافته شهری است از یافته‌ها، نیروهای مربوط و نامربوط از نهاد ناآرام شهر به همراه وجود و پیچیدگی و تنیدگی‌های آن. این کار به صورت یک بازی تجربی و گروهی از همکاران و همکاران به وجود آمد، همراه با بازی و کشف و فهم عمل شهر در یک ساخته درهم بافته.

با تشکر از شرکت بین‌المللی چاپار، حامی محترم این طرح

Siavash Sufinejad

Siavash Sufi Nejad is a visual artist and designer from an architectural background. Over the past years, he has received several accolades for his designs, including the ftNFT Award, European Product Design Award, IDA Design Competition, Sit Furniture Design Award, Paris Design Award (DNA), and A' Design Awards (2023). He has had several speeches at international conferences on architecture and design. Sufi's work is distinguished by its fusion of traditional Middle Eastern art and modern design. He often incorporates organic materials such as wood, stone, and metal in his creations, giving them a contemporary touch. His designs are characterized by minimalism and elegance, paired with a strong emphasis on craftsmanship. His innovative and timeless artworks are known for creating both beautiful and functional designs that leave a lasting impression on the art world.

Demons & Kings Collection

Beliefs such as honor, honesty, purity, loyalty, and integrity in the face of betrayal, hypocrisy, conspiracy, and lies are never on the same side of the story. I think people like to pursue "good" because it is commonly believed that good is beauty and evil is ugly. The conflict between good and evil is eternal, and there has always been controversy over why mankind tends to seek the good. Myths have been created throughout history and are still being narrated, which signifies our need for them. The literary history of Iran, one of the ancient civilizations, is a treasure trove of these myths—a treasure belonging not only to Iranians but also to all humankind. This collection attempts to share these myths with all human beings and cultures through art.

Patternitecture

سیاوش صوفی نژاد

سیاوش صوفی نژاد هنرمند و طراح با پیشینه معماری است. در سال‌های اخیر، او جوایز متعددی برای طراحی‌ها و آثارش دریافت کرده است، از جمله جایزه (ftNFT) دی، جایزه طراحی محصول (European Product Design)، مسابقه طراحی (IDA Design Competition)، جایزه طراحی میلمان (Sit Furniture Design Award)، جایزه طراحی پاریس (DNA) و جوایز طراحی (A' Design Awards). او در چندین کنفرانس بین‌المللی در زمینه معماری و طراحی سخنرانی داشته است. آثار صوفی با ترکیبی از هنر گذشته خاورمیانه و طراحی مدرن متمایز می‌شوند. او اغلب از مواد طبیعی مانند چوب، سنگ و فلز در خلق آثارش استفاده می‌کند و به آنها جلوه‌ای معاصر می‌بخشد. طراحی‌های او با مینیمالیسم و ظرافت همراه بوده و تأکید زیادی بر صنعت‌گری دارد. آثار نوآورانه و بی‌زمان او به خاطر ایجاد ترکیب‌های زیبا و کاربردی که تأثیری ماندگار بر دنیای هنر دارند، شناخته شده‌اند. او به عنوان یک هنرمند، آرزوی ترویج صلح برای مردم جهان را دارد. مأموریت او رسیدن به این روایت است که فرهنگ‌ها را از خاورمیانه به سایر نقاط جهان از طریق طراحی و هنر پیوند دهد.

مجموعه دیوان و شاهان

باورهایی مانند افتخار، صداقت، پاکی، وفاداری و امانداری در مقابل خیانت، ربا، توطئه و دروغ هرگز در یک سمت داستان قرار نمی‌گیرند. فکر می‌کنم مردم دوست دارند "خوب" را دنبال کنند زیرا معمولاً باور بر این است که خوبی زیبایی و بدی زشتی است. تضاد بین خوبی و بدی ابدی است و همیشه این سؤال مطرح بوده که چرا انسان‌ها تمایل به جستجوی خوبی دارند. اسطوره‌ها در طول تاریخ خلق شده و هنوز هم روایت می‌شوند، که نشان دهنده نیاز ما به آن‌ها است. تاریخ ادبی ایران، یکی از تمدن‌های باستانی، گنجینه‌ای از این اسطوره‌ها است. گنجینه‌ای که نه تنها به ایرانیان بلکه به تمامی بشریت تعلق دارد. این مجموعه تلاش می‌کند این اسطوره‌ها را از طریق هنر با همه انسان‌ها و فرهنگ‌ها به اشتراک بگذارد.

Mo Tazari is an internationally acclaimed multidisciplinary artist and curator based in Tehran, known for his work in art/science and new media. He earned his B.A. in Painting from the Faculty of Arts & Architecture at IAU, Tehran. His artistic practice is deeply influenced by chaos theory, fractals, and generative patterns inspired by nature. By employing advanced computational techniques, Mo creates complex artworks through mathematical formulas and algorithms, forging a distinctive convergence of art, science, geometry, and dynamic patterns. His work reflects the idea of "Everything is Connected." Mo's work has been featured in prestigious international festivals and exhibitions across the United States, United Kingdom, France, Spain, Germany, Italy, Austria, Greece, Ukraine, Portugal, and the UAE. Notable achievements include receiving the Best Video Art Award at MADATAC X for "The Cosmo Fractal" in 2019 and curating an exhibition with Nonotak in 2022.

The Fractal Realm

Natural architecture is defined by an organizing structure, and fractal geometry provides a tangible way to understand and describe this structure. The visual data created by fractals naturally occur in our conscious perception. In human and animal nervous systems, electrical signalling, and in plants, growth, is a fractal process. Meditation, psychedelic experiences, dreaming, or even closing eyes and applying pressure to the optic nerve can induce a fractal process in our visual perception. Fractal geometry acts as a strong stimulus for the brain, generating intense spiritual emotions in a short time. The fractal characteristics in religious architectural patterns may symbolize infinite divinity and balance.

محمد رضا طزری (متولد 1367، تهران، ایران) هنرمند بینارشته‌ای، کارگردان و کیورتور بین‌المللی است. وی با مدرک کارشناسی نقاشی از دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی تهران فارغ‌التحصیل شده و به‌عنوان هم‌بنیان‌گذار استودیو توژس، به فعالیت‌های هنری و تجاری می‌پردازد. محمد رضا طزری در آثارش از تکنولوژی و علم بهره می‌برد و با الهام از طبیعت و نظریه آشوب، هندسه فراکتال و الگوهای تکرارشونده، به خلق آثار پیچیده می‌پردازد. وی از فرمول‌ها و الگوریتم‌های ریاضی در مدیوم‌های مختلف شامل ویدیوآرت، اجراهای دیداری شنیداری، نقاشی دیجیتال، واقعیت مجازی، حجم و چیدمان استفاده می‌کند. آثار او پیوندی منحصر به فرد میان هنر، طراحی، علم و هندسه ایجاد کرده و تلاش می‌کند مفهوم "وحدت در کثرت" را تجسم بخشد. طزری در سال 2019 موفق به کسب جایزه بهترین ویدیوآرت از دهمین جشنواره هنرهای دیجیتال مادرید (Madatac) شد. آثار او در جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های بین‌المللی در کشورهای مختلف از جمله ایالات متحده، بریتانیا، فرانسه، اسپانیا، آلمان، ایتالیا، اتریش، یونان، اوکراین، پرتغال و امارات به نمایش درآمده است.

ساحت فراکتال

معماری طبیعت توسط یک ساختار سازمان‌دهنده تعریف می‌شود و هندسه فراکتال راهی ملموس برای درک و توصیف این ساختار فراهم می‌کند. فراکتال‌ها، صورت ریاضی از بی‌نظمی، پدیده‌ای آشوب‌ناک و نمایانگر نظم در بی‌نظمی هستند که در تار و پود واقعیت تنیده شده‌اند. آنها به یک اتصال عمیق اشاره می‌کنند، عالم کبیر و عالم صغیر، درون و بیرون، بالا و پایین. هندسه‌ی فراکتال نمود این است که پیوستگی خاصی میان همه چیز جود دارد و عالم متکثر، جدا از سرمنشأ آن نیست. داده‌های بصری ایجاد شده توسط فراکتال‌ها به طور طبیعی در ادراک خودآگاه ما رخ می‌دهند. در سیستم‌های عصبی انسان و حیوانات، سیگنال‌دهی الکتریکی و در گیاهان، رشد یک فرآیند فراکتالی است. مدیتیشن، تجربیات معنوی، خواب دیدن یا حتی بستن چشم‌ها و اعمال فشار بر عصب بینایی می‌تواند یک فرآیند فراکتالی را در ادراک بصری ما ایجاد کند. هندسه فراکتال به عنوان یک محرک قوی برای مغز عمل می‌کند و در مدت زمان کوتاهی احساسات قوی معنوی را درون ما ایجاد می‌کند. ویژگی‌های فراکتالی در الگوهای معماری مذهبی نیز ممکن است نمایانگر الوهیت بی‌نهایت و تعادل باشند.

Maryam Abedi

Born in 1986, Maryam Abedi grew up in Tehran, Iran. After graduating from University of Tehran (2010), She moved to New York to continue her studies at The Graduate School of Figurative Arts of New York (2012). Besides being an artist, Maryam Abedi pursued an MA in museum studies from Tehran University of Art (2019). Her work has been regularly exhibited in Iran, the United States and Europe, notably in Tehran, New York, Paris, Madrid and Leipzig.

Maryam Abedi's work proceeds from various experiences of setting things side by side: arrays of canvas pieces; the tradition of figurative and abstract painting; "feminine" and "masculine"; artistic conventions; painting, sculpture, and installation art; and collage and assemblage.

Threads of Myths

In the Threads of Myths series, I explore the links between painting and environment it shares with visitors. The Threads of Myths. II attests to this idea by changing one of the painting's expected parameters; it is no longer on the wall but on the floor. It is simultaneously object and painting. Like ancient architecture -as the title of the work implies- the role of painting and sculpture connected to it are blurred and interlaced with forms beyond what was expected of painting and sculpture.

مریم عابدی

مریم عابدی، متولد 1365 در تهران، پس از پایان تحصیلات مقدماتی در دانشکده هنرهای زیبا (1389)، برای تحصیلات تکمیلی به نیویورک رفت و در آکادمی هنر نیویورک آموزش دید (1392). او همچنین به موازات فعالیت هنری خود، دانش آموخته مطالعات موزه از دانشگاه هنر تهران است (1398). آثار مریم عابدی در نمایشگاه‌های متعددی در ایران، ایالات متحده و اروپا، به ویژه در تهران، نیویورک، پاریس و مادرید به نمایش درآمده است. آثار مریم عابدی حاصل کنار هم نشانی‌های متعدد است: هم‌نشینی تکه‌های بریده بوم؛ سنت نقاشی فیگوراتیو و انتزاعی؛ سنت‌های هنر آفرینی «مردانه» و «زنانه»؛ نقاشی و مجسمه و چیدمان؛ و کلاژ و اسمبلاژ.

تارهای اساطیری

در مجموعه آثارم با عنوان تارهای اساطیری، تمرکز بر نقاشی و فضایی بوده است که با مخاطب به اشتراک گذاشته می‌شود. این ایده به ویژه در تارهای اساطیری شماره 2، گواهی بر عبور از مهم‌ترین مرز نمایش نقاشی یعنی دیوار به سطح زمین است. از این منظر، اثر چیزی می‌شود میان نقاشی و شیء. مانند بناهای باستانی که نقاشی و مجسمه در آن عناصری جداناپذیر از بدنه معماری بودند، در تارهای اساطیری نیز فرم‌ها را رشته به رشته به هم می‌بافم تا مرز میان نقاشی و مجسمه را کمرنگ کنم.

Hassan Azizi (born 3 November, 1981) is a designer and sculptor. He tries to make sculptures in different scales and functions. After graduating in architecture in 2006 from Tehran Art University, he worked for 5 years in different architecture studios in Tehran, where he lived. With a background in presentation, design and theory research, he went to Italy to find out new aspects in his perception of design. He spent three years there, where he started to make wooden abstract sculptures, when he was a student of sustainable architecture in "Politecnico di Torino". After the graduation, he studied and experienced about natural organic forms in combination with mass and space. As one of the result of such a study, he founded his studio, where he started to design wooden pencils as small sculptures. He started the "Ramz Studio", then reformed it to his personal brand "HA Design", as well as he was gradually leaving the architecture as a job. He has made more than 3000 handmade pencils and other objects heretofore. And has showed them in some galleries in Iran and Italy. He has participated two times in Milan Design Week, showing his pencils and wooden small sculptures.

حسن عزیزی، متولد 12 آبان 1360، دیزاینر و مجسمه‌ساز است. او تلاش می‌کند مجسمه‌هایی در اندازه‌ها و کارکردهای گوناگون بسازد. پس از فارغ التحصیلی در سال 1385 از رشته معماری دانشگاه هنر تهران، برای پنج سال در دفاتر مختلف معماری در تهران کار کرد و با پیش زمینه‌ای از پرزنتیشن، طراحی و تئوری معماری، در سال 1390 به ایتالیا رفت تا جنبه‌های جدیدی از فهم در دیزاین را جستجو کند. او سه سال در آنجا بود و در عین حال که به مطالعه رشته معماری پایدار در دانشگاه پلی‌تکنیک تورین مشغول بود، مجسمه‌های انتزاعی چوبی می‌ساخت. پس از فارغ التحصیلی، مطالعات و تجربیاتی در مورد فرم‌های آزاد طبیعی در ترکیب با توده و فضا داشت. به عنوان یکی از نتایج این مطالعه، استودیوی خود را تاسیس نمود و شروع به ساخت مدادهای چوبی ساده کرد. او با عنوان "رمز استودیو" شروع به کار کرد و بعد از مدتی که به مرور از کار معماری به عنوان حرفه اصلی کنار رفت، با برند شخصی خود "اچ. ای دیزاین" کارهایش را عرضه نمود. عزیزی تا کنون بیش از 6000 آبجکت مختلف چوبی (و بیشتر مداد) ساخته است و آن‌ها را در نمایشگاه‌هایی در ایران و ایتالیا ارائه نموده است. او دو مرتبه در هفته دیزاین میلان شرکت کرده و مدادها و مجسمه‌های کوچک کاربردی‌اش را به نمایش گذاشته است.

A destination, Thousands of returns

The premise of this exhibition/installation is that migration, from the perspective of the migrant, follows a pattern; a pattern of recurring cycles of chaos and upheaval in the face of a burning question: to keep, adapt or abandon the patterns of the motherland. The present installation interrogates snapshots of this pattern by looking into the relationship between a solitary migrant and a domestic cat.

یک مقصد، هزار بازگشت

الگوی مهاجرت، از زاویه آنچه در درون یک مهاجر می‌گذرد، یافتن دوره‌های کم و بیش مشابه از آشوبی ممتد است. آشوب و غلیان در جهت ادامه، قطع یا تطبیق معنادار الگوهای سرزمین مادری و در مراجعه مکرر به خود، خانه و ادراک رخ می‌دهد. این چیدمان به گسستگی قابل الگومندی این پدیده می‌پردازد و از خلال رابطه انسان و گربه خانگی، با اشاره‌ای زیرمتن به تنهایی، به این جستجو شکل می‌دهد.

Narges Farahani

Narges Farahani is an artist, independent curator, and teacher based in Tehran. She holds a degree in Visual Communication and has completed related curatorial courses at the Empty Space School. Her artistic focus and activities are primarily centered around ceramics, and she has Participation in more than twenty group exhibitions and curated six exhibitions related to the ceramic medium to date. Among her other achievements is the launch of the first electronic journal on contemporary ceramics in Iran. Additionally, she has been concentrating her research on the concept of materiality and the narrative of matter as non-human, particularly soil and ceramics, for the past three years and continues to do so.

Stacked inside/ from Ghambad collection

In the Threads of Myths series, I explore the links between painting and environment it shares with visitors. The Threads of Myths. II attests to this idea by changing one of the painting's expected parameters; it is no longer on the wall but on the floor. It is simultaneously object and painting. Like ancient architecture -as the title of the work implies- the role of painting and sculpture connected to it are blurred and interlaced with forms beyond what was expected of painting and sculpture.

نرگس فراهانی

نرگس فراهانی، هنرمند، کیوریتور مستقل و مدرس ساکن تهران است. او دانش آموخته رشته ارتباط تصویری است و دوره‌های مرتبط در زمینه کیوریتوریال را در مدرسه فضای خالی (Empty Space) گذرانده است. تمرکز و فعالیت‌های هنری او بیشتر بر روی سرامیک بوده و تا به حال در بیش از بیست نمایشگاه گروهی شرکت کرده و شش دوره نمایشگاه‌های مرتبط با مدیوم سرامیک را کیوریت کرده است. از دیگر فعالیت‌های او می‌توان به راه‌اندازی نخستین نشریه الکترونیکی در زمینه سرامیک معاصر در ایران اشاره کرد. همچنین، او پژوهش‌های خود را بر روی مفهوم متربالیته و روایت ماده به عنوان غیرانسان، به ویژه ماده خاک و سرامیک، از سه سال گذشته آغاز کرده و تا اکنون ادامه داده است.

انباشته در درون/ از مجموعه غمباد

استرس و نگرانی‌ها در من سبب می‌شوند تا نتوانم با کسی حرف بزنم و این عدم صحبت کردن همانند یک جیغ بلند در درون انباشته می‌شود.

MH Forouzanfar

Graduate of Architecture
Founder and Instructor at Archi-Graph Studio
since 2017

Some Awards and Titles:

Winner of the Embassy of France Illustration Competition, 2021
Selected as one of the Top 10 Visual Artists by Designboom Magazine, 2019
Third Place in the Asia Architecture Award (2A), 2018
Special Mention in the Young Asian Architects Competition, 2017
Special Mention in the Responsive Cities Competition, Barcelona, 2017
Finalist in the Iran Interior Architecture Award, 2017
First Place in the Tomorrow's Architects Competition, 2016
First Place in the Future of Iran Conceptual Competition, 2016
Second Place in the Plasco Memorial Design Competition, 2016
Special Prize in the Troldekt Biennale, 2016
Finalist in the Inspireli International Award, 2016
Fourth Place in the Iran Architecture Biennale, 2015

A Collection of Plans of Iranian Hammams

-

محمدحسن فروزانفر

دانش آموخته معماری
موسس و معلم استودیو آرکی گراف از سال 2017

برخی جوایز و عناوین:

- برگزیده مسابقه تصویرسازی سفارت فرانسه سال 2021
- منتخب 10 هنرمند بصری (مجله ی دیزاین بوم) سال 2019
- رتبه سوم جایزه معماری آسیا (2A) سال 2018
- تقدیر ویژه در مسابقه معمار جوان آسیا سال 2017
- تقدیر ویژه در مسابقه شهرهای پاسخگو بارسلون سال 2017
- فینالیست جایزه معماری داخلی ایران سال 2017
- رتبه اول مسابقه معماران فردا سال 2016
- رتبه اول مسابقه مفهومی آینده ی ایران سال 2016
- رتبه دوم مسابقه طراحی یادمان پلاسکو سال 2016
- برنده ی جایزه ویژه ی دوسالانه Troldekt سال 2016

مجموعه ای از پلان های حمام های ایرانی

-



PATTERNITECTURE

Ehsan Kazerooni

Ehsan Kazerooni, born in 1996 in Australia, is an Iranian architect and graphic designer. He holds a bachelor's degree in architecture from the University of Science and Technology and is currently advancing his studies in Canada. One of Kazerooni's notable achievements is winning first place in the 2018 Tamayouz Award international competition. The competition, themed "School in the Marshes of Iraq," was organized by the renowned company Dewan. Following this success, he was also named a finalist in the 2A Award continental competition in Madrid the subsequent year with the same project. Recently, Kazerooni published his collection titled "Archeature" in the online art and architecture magazine DesignBoom. This collection was recognized as one of the top 10 submissions of 2022 by the magazine.

Mask

In today's fast-paced world, dominated by new technologies and endless news streams, we still derive our identity from our past and history. Our culture, art, and architecture from the past are filled with potential and ideas that, by recognizing and uncovering their hidden lines, geometry, and forms, can inspire the creation of new works. In this collection, using photographs by George Steinmetz alongside traditional patterns and forms, beings have been created to embody an identity influenced by tradition and history. This project attempts to establish a dialogue between the past and the present, creating new forms from traditional patterns and motifs. The patterns and designs of the past not only show our roots but also remain present in our contemporary lives, albeit in transformed shapes and forms. These transformations bring ancient motifs into new and diverse forms that find their place in our modern lives.

Patternitecture

احسان کازرونی

احسان کازرونی، متولد 1996 در استرالیا، معمار و گرافیک ایرانی است. او دارای مدرک کارشناسی معماری از دانشگاه علم و صنعت است و در حال حاضر در کانادا در مسیر تحصیلی خود پیشرفت می کند. یکی از مهم ترین دستاوردهای احسان کازرونی در مسیر حرفه ای اش، کسب رتبه اول در مسابقه بین المللی Tamayouz Award در سال 2018 است. این مسابقه با موضوع "مدرسه در باتلاق های عراق" توسط شرکت بزرگ Dewan برگزار شده بود. همچنین، با همین پروژه، توانست در سال بعد به عنوان نامزد نهایی در مسابقه قاره ای 2A Award در مادرید شناخته شود. احسان کازرونی همچنین سابقه تدریس دوره های شبیه سازی معماری را در دانشگاه علم و صنعت، کانون معماران معاصر، مرکز معماری کرج و زنجیره فرهنگی ایوان دارد. کالکشن احسان کازرونی به نام "Archeature" در مجله آنلاین هنر و معماری DesignBoom منتشر شد و به عنوان یکی از 10 اثر برتر سال 2022 توسط همین مجله انتخاب گردید.

نقاب

در دنیای پرسرعت امروز که توسط تکنولوژی های جدید و اخبار تمام نشدنی احاطه شده ایم، همچنان از گذشته و تاریخمان هویت می گیریم. فرهنگ، هنر و معماری گذشته ما مملو از پتانسیل ها و ایده هایی است که با شناخت و کشف خطوط، هندسه و فرم های پنهان آن ها می توانیم به خلق آثار جدید دست یابیم. در این مجموعه، با استفاده از عکس های جورج استاینمتز و نقوش و فرم های سنتی، موجوداتی خلق شده اند که خود بیانگر هویت متأثر شده از سنت و تاریخ هستند. این پروژه تلاشی است برای برقراری دیالوگ بین گذشته و حال و خلق فرم های نو از الگوها و نقوش سنتی. نقوش و طرح های گذشته نه تنها ریشه های ما را نشان می دهند، بلکه در زندگی امروز ما نیز حضور دارند، هر چند که شکل و فرم آن ها دگرگون شده است. این تغییرات، نقوش قدیمی را به شکل های جدید و متنوعی درمی آورد که در زندگی مدرن ما جای خود را پیدا می کنند. این نقوش همچنان محدودیت ها و خطوط اصلی هویت ما را تعیین می کنند و به عنوان پیوندی محکم میان گذشته و حال، بخشی از هویت فرهنگی و ملی ما را تشکیل می دهند و پیوستگی زمانی و فرهنگی میان نسل ها را برقرار می سازند.

With an academic background in architecture and philosophy, I have spent recent years researching and writing about the interplay between humans and technology, focusing on interdisciplinary discussions related to posthumanism, contemporary technoculture, and the philosophy of science and technology. Alongside this theoretical work, I have been actively involved in experimental sound design, electronic music, and digital arts since 2014. My projects primarily revolve around field recordings of soundscapes, sensory translation of sonic data, and the representation of soundscapes through sound installations and digital media. I concentrate on the collection and intersubjective exploration of shared everyday sonic experiences within contemporary urban society.

Sound(s) of Tehran

Auditory experience is a facet of urban life often overshadowed by the sensory dominance of visual experiences, the temporality of sound, and the sonic chaos inherent to urban environments. This sound installation brings together 20 soundscapes collected over three years (2020-2023) from various areas of Tehran. The intent of the project is to directly expose to the audience the implicit repeating patterns of common urban sonic experiences, with all their possible disturbances, while maintaining the individual identities of the constituent soundscapes. The fluid sonic patterns are shaped and imposed by the mind of the audience in a synthesis between the aggregation of soundscapes and the subject's experience and cognition. Audiences can control the volume of each individual sound unit to manipulate the overall soundscape hence affecting the perceived unity in a circular process.

www.soundsoftehran.com

با پیشینه آکادمیک کارشناسی معماری و کارشناسی ارشد فلسفه، در سال‌های اخیر مشغول تحقیق و نوشتار پیرامون برهم‌کنش میان روح انسانی و موجودیت تکنولوژیک و مباحث میان‌رشته‌ای در تقاطع موضوعاتی چون پسا-انسان‌گرایی، زندگی تکنولوژیک معاصر، ترا-انسان و فلسفه تکنولوژی هستیم. از حدود سال 94 وارد فضای صدا و موسیقی الکترونیک تجربی و هنر دیجیتال شدم. در این مدت، در کنار تجربه طراحی صدا و بداهه‌نوازی با پردازشگرهای الکترونیک صوتی متنوع (مانند سیستمی سائزرها) و اجرای اینستالیشن صوتی، پروژه‌هایی در زمینه ضبط میدانی چشم‌اندازهای صوتی (صداگاه‌ها)، ترجمه حسی دینامی صوتی و گردآوری و بازنمایی تجربه شنیداری زندگی روزمره شهری انجام داده‌ام که در پیوستگی با تحقیقات آکادمیک، حیطه علایق و فعالیت‌هایم را دربرمی‌گیرند.

صدا(ها)ی تهران

تجربه شنیداری یکی از جنبه‌های زندگی شهری است که به دلیل تسلط حس دیداری، زمان‌مندی صدا و آشفستگی صوتی زندگی شهری، معمولاً به طور آگاهانه مورد توجه قرار نمی‌گیرد. اما صرف نظر از اینکه مواجهه با صدا به صورت آگاهانه یا ناآگاهانه باشد، انسان همواره درون کلیتی از چشم‌اندازهای صوتی (soundscape) حاصل از منابع مختلف صوتی قرار دارد که بر روان، عواطف بدنمندان و زمینه ذهنی او تأثیر می‌گذارد. در این اینستالیشن صوتی، با کنار هم قرار دادن 20 چشم‌انداز صوتی (صداگاه) که در طول 3 سال—بین 2020 تا 2023—از محلات مختلف سطح شهر تهران برداشت شده‌اند، تلاش شده است تا الگوی تجربه‌های صوتی در فضاها عمومی تهران، با تمام آشفستگی‌های احتمالی آن، در عین حفظ هویت‌های متکثر چشم‌اندازهای صوتی، در تعامل با ذهن مخاطب بازنمایی شود. در این معنا، الگو یا پترن چیزی جز ادراک و بازنمایی وحدت‌های میان کثرت پدیده‌های فردی و بینا-فردی نیست. با کنترل حجم صدای هر بونیت، مخاطب می‌تواند کلیت چشم‌انداز صوتی را دستکاری کرده و در فرآیندی دوری و اکتشافی با اثر تعامل برقرار کند.

Afshin Koupaei Golbon Moltaji

Afshin Koupaei, an architect, programmer, and maker, graduated from the University of Applied Arts in Vienna. Since beginning his architectural career in 2008, he has explored the cultural and formal impact of patterns and ornaments on architectural design. His programming background has inspired him to develop innovative techniques for generating and creating patterns. Alongside his independent architectural practice in Iran and Austria, Afshin teaches digital design and making at the University of Applied Arts in Vienna. Golbon Moltaji is a visual and electronic music artist with a background in social sciences from the universities of Windsor and Ottawa, Canada. She extensively uses patterns in her illustration work and employs generative patterns in both music production and visual arts.

Expander of Borders

Expander of Borders is composed of three illustrations based on Bahram Beizaei's rendition of the Archer Arash fantasy. Depictions of attachment to habitat and, his defeat from the people who distress him through conspiracy or passivity. These illustrations recite the process of his metamorphosis from an anguished stable lad in the Iranian camp to a spiteful creature without an identity dependency: by expanding Iran's borders (though shooting his arrow), he simultaneously hides from the chaos and becomes eternal in the collective's memories. The piece's emphasis is on the expansion of human boundaries, one that is free of intertwined biased tendencies and power-oriented accusations, towards a free human and non-human life, under the umbrella of putting an end to tribal conflicts.

Patternitecture

افشین کویایی گلبن ملتجی

افشین کویایی، دانش‌آموخته معماری از دانشگاه هنرهای کاربردی وین (آنگوانته)، از سال 1386 با تمرکز بر تأثیر فرهنگی نقش مایه‌ها و پترن‌های هندسی در شکل‌گیری معماری، پروژه‌های مختلفی را طراحی و اجرا کرده است. سابقه او در برنامه‌نویسی نیز همواره در طراحی و اجرای خلاقانه پترن‌ها مؤثر بوده است. او به‌طور همزمان با فعالیت مستقل معماری در ایران و اتریش، به تدریس طراحی و ساخت دیجیتال در دانشگاه آنگوانته وین مشغول است. گلبن ملتجی، هنرمند تجسمی و موسیقی الکترونیک و دانش‌آموخته علوم اجتماعی از دانشگاه‌های اتاوا و ویندزور کانادا است. او علاوه بر کاربرد پترن‌ها در تصویرسازی، به‌طور گسترده از الگوهای تکرارشونده در ساخت موسیقی بهره می‌برد. ملتجی و کویایی از سال 1398 در پروژه‌های متعددی شامل طراحی و ساخت، پروژه‌های آئودیویژوال، و اجراهای زنده در تهران، برلین و وین با یکدیگر همکاری داشته‌اند.

گسترنده مرزها

گسترنده مرزها شامل سه تصویرسازی است که بر اساس روایت بهرام بیضایی از آرش کمانگیر خلق شده‌اند. این اثر توصیف‌کننده مواجهه آرش با فضاها طبیعی و انسانی است. نمایه‌هایی از دل‌بستگی او به زیستگاهش و شکست‌هایش در برابر مردمانی که با دسیسه یا انفعال به او آسیب می‌زنند، به تصویر کشیده شده‌اند. تصاویر، دگردیسی آرش را از یک ستوربان دردمند در اردوی ایران به موجودی بیزار و بی‌وابسته به هویت‌های خاص نشان می‌دهند: با گسترش مرزهای ایران، او از میان تلاطمات پنهان شده و در عوض در ذهن‌ها جاودانه می‌شود. تأکید اثر بر گسترش مرزهای سرزمینی، با رهایی از تنیدگی با تمایلات سوگیرانه و اتهام‌زنی‌های قدرت محور، به آزادی زیست انسان و غیر او در سایه پایان کشمکش‌های قبیله‌ای اشاره دارد.

Mohammad Bagher Mohseni

Mohammad Bagher Mohseni studied architecture. His passion for structures began in youth, leading him from mechanical engineering to solid design and finally architecture. His artwork reflects a blend of technical expertise and innovative research in modern construction methods. His volumetric artistic designs respond to challenges, allows him to create forms independent of time and space constraints. His focus on form, structure, content, and bold material use defines his unique style, evident in his later works using metal sheet cutting techniques and distinctive form shaping in architectural detailing.

Horno

In art, boundaries define the edges of creative expression, and it is by crossing these boundaries that we explore the unknown. This contrast mirrors the human experience, as our nature compels us to transcend limits. Art serves as a lens to reconsider the boundaries that shape our lives. Engaging with and expanding boundaries in art challenges us to rethink our own designs, inspiring us to imagine a world where limits are products of our own minds. It invites us to step into the unknown, transforming boundaries into a bridge for discovery and transformation. The "Horno" collection results from research into the structural elements of "Karbandi" and the development of an algorithm that, by altering its parameters, creates numerous forms beyond the confines of the space beneath the dome.

Patternitecture

محمد باقر محسنی

محمد باقر محسنی دانش آموخته رشته معماری است. علاقه به ساختار و سازه از نوجوانی همراه وی بود و با تحصیل در رشته مهندسی مکانیک طراحی جامدات و سپس در رشته معماری، کنار کارهای فنی، به پژوهش هایی در زمینه ساختارهای نوین دست می زد. وی پس از تحصیل فعالیت خود را در زمینه معماری آغاز کرد ولی دغدغه محدودیت های زمانی و اجرایی معماری همواره با وی بود. طراحی حجم های هنری پاسخی به این دغدغه فکری بود، چرا که توانست آزاد از بند زمان و مکان به آفرینش فرم دست بزند. توجه به فرم و ساختار در کنار محتوا و پرداختن به جزئیات اجرایی به همراه استفاده جسورانه از مصالح در سبک خاص خودش، از مولفه های دست ساخته های اوست که آنها را در قالب زیور ارائه کرده. در مجموعه آثار متاخر او، شاهد بیان دغدغه های ذهن معمارانه وی با استفاده از تکنیک برش صفحات فلزی و فرم بخشیدن به آن ها در شیوه منحصر به فرد اسلایس فرمیگ هستیم.

هورنو

در هنر، مرزها لبه های بیان خلاقانه را تعریف می کنند و در عبور از مرزهاست که می توان ناشناخته ها را کشف کنیم. تقابل مرزها و ورای آن ها شبیه به تجربه انسانی است و طبیعت ما را و می دارد تا از مرزها گذر کنیم و هنر به مثابه دریچه ای است که به ما فرصت می دهد تا در مرزهایی که زندگی ما را شکل می دهند، بازنگری کنیم. هنری که در تعامل با مرزها و ورای آن است، ما را دعوت می کند تا طرح های خود را به چالش بکشیم و الهام بخش ما در تصور جهانی است که محدوده آن ساخته ذهن خودمان است و ما را دعوت می کند تا به سوی ناشناخته گام برداریم، و مرزها را به پلی برای کشف و تحول تبدیل کنیم. مجموعه هورنو نتیجه تحقیق و پژوهش در عناصر سازه ای کاربردی ها و رسیدن به الگوریتمی است که با تغییر پارامترهای آن می توان فرم های بسیاری خارج از محدوده و مرزهای فضای زیر گنبد به دست آورد.



پترنیتکچر #4
PATTERNI-TECTURE
#4
موزهایی که گسترش می‌یابند
حانی که ما ایستاده ایم!
~ BOUNDARIES THAT EX-PAND; WHERE WE STAND!
پایان مهلت ثبت نام: ۲۰ مهر ماه ۱۴۰۲
پایان مهلت ارسال ایده‌ها: ۱۱ آبان ۱۴۰۲
اعلام نتایج: ۲۰ آبان ۱۴۰۲ - برگزاری نمایشگاه: زمستان ۱۴۰۲
End of registration: October 12, 23
End of submission: October 23, 23
Result announcement: November 11, 23 - Opening: Summer 24
جهت دریافت اطلاعات بیشتر و ثبت نام، به وب سایت روی کلیک فرمایید.
Visit patternitecture.com for more information and registering.



Arash Mozaffari, born in 1971, holds a Master's degree in Architecture from Islamic Azad University, Tehran Central Branch. He began his professional career in 1998 by founding an architectural office and continued his work by establishing the Experimental Branch of Metropolitan Architecture in 2005. His career path blends pragmatism, experimentalism, and solving large-scale urban project issues. Notable works of the Experimental Branch of Metropolitan Architecture include the Tehran Theater Complex, Qasr Garden Museum, Sports and Cultural Centers for Veterans and the Disabled, and residential buildings in Kashank. In 2007, Arash Mozaffari founded another branch of the office in Toronto, which focuses on basic engineering sciences, social sciences, culture, and art, and their relation to architecture, with the aim of participating in international forums and global markets.

Parallel Emptinesses, The Wanderers I-IV

In the "dry wasteland of the spiked serpent," it felt as if "everything had reached nothingness." The exhausted giants, dragging their wounded feet over sand and thorns, were worn out and depressed. The central giant said, "Night has knelt; we will camp here." The giants on the right and left groaned from exhaustion. They lay down on whatever they could find—sand, pebbles, stones, saddle, armor, sword, pillow—and fell unconscious. Soon, the sun sharpened its sword and split the night sky. As the sun blazed, it seemed to test the earth and time with its molten gold. The central giant said, "The day has reached its peak. We must set out again."

Patternitecture

آرش مظفري، متولد سال 1350، فارغ التحصيل کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه آزاد تهران مرکز است. وی در سال 1377 با تأسیس دفتر معماری فعالیت حرفه‌ای خود را آغاز کرد و در سال 1384 با تأسیس شرکت شاخه تجربی معماری کلانشهر، به فعالیت های خود ادامه داد. مسیر حرفه‌ای او آمیزه‌ای از عملگرایی، تجربه‌گرایی و حل مسائل پروژه‌های بزرگ مقیاس و شهری است. از شاخص‌ترین آثار شرکت شاخه تجربی معماری کلانشهر می‌توان به ساختمان‌های پردیس تئاتر تهران، باغ موزه قصر، مراکز ورزشی و فرهنگی جانبازان و معلولان، و ساختمان مسکونی در کاشانک اشاره کرد. در سال 1386 (2007)، آرش مظفري شاخه‌ای دیگر از این دفتر را در تورنتو تأسیس کرد. این شاخه با رویکردی مبتنی بر مطالعات علوم پایه مهندسی، علوم اجتماعی، فرهنگ و هنر و ارتباط آن‌ها با معماری، به هدف حضور در مجامع بین‌المللی و بازارهای جهانی بنیان نهاده شد.

پوچی‌های موازی، سرگردان‌ها

در آن «خارستان افعی گراززده‌ی» خشک، انگار «همه چیز رسیده بود به هیچ چیز». دسته‌ی غولان با خستگی و تشنگی، فرسودگی و افسردگی، پاهای پر زخمشان را بر شن‌ها و خارها می‌کشیدند. غول میان: شب به زانو رسیده است، همین جا اتراق می‌کنیم. غولان یمین و یسار از خستگی هوار می‌کشیدند. روبه عدم: هوار. سر نهادند بر شن‌ها، کلوخ، سنگ، سرداری، پالان، شمشیر، بالشت، هرچه. بیهوش افتادند. به دم نرسیده، خورشید شمشیرش را تیز بر کشید و آسمان شب را دو نیمه کرد. افسوس که جهان شب را تحمل نمی‌کند. سوز خورشید که آغاز شد، انگار می‌خواست که زمین و زمان را به مذاب زرش محک زند. غول میان: روز تا خرخره بالا آمده. به راه می‌افتیم. باز...

Adeleh Mirmousavi

Adeleh Mirmousavi is an architect, designer, and artist with a passion for exploring the intersection of creativity and technology. She holds a Master's degree in Architecture from Bu-Ali Sina University in Hamedan, Iran, and has a diverse background in graphic design, industrial design, logo and visual identity design, and the design and construction of accessories and jewellery.

Mirmousavi's work is characterized by its innovative approach to form and function, often incorporating elements of traditional Iranian art and craftsmanship with modern design techniques. She is particularly interested in the use of technology to create unique and expressive pieces that challenge conventional notions of beauty and functionality.

Hermina

This artwork explores geometry's concepts of order, symmetry, and complexity. Using simple geometric shapes, Eslimi art creates intricate and beautiful designs. These patterns have been used in many traditional Iranian buildings and art forms, symbolising order and harmony in the universe. In this work, the artist has employed modern materials like galvanised sheet metal and cutting-edge technologies like Grasshopper software and the Girih plugin to reinterpret these traditional designs. This bridges the gap between past and present, showcasing the dynamism and diversity of Islamic art. Moreover, the final form of the artwork, reminiscent of a blossoming flower, embodies the beauty and elegance inherent in Islamic art.

Patternitecture

عاده میرموسوی

متولد مرداد 1371، فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته معماری از دانشگاه بوعلی سینا همدان. علاقه مند به گرایش تکنولوژی معماری و فعال در زمینه های گرافیک، طراحی صنعتی، طراحی لوگو و هویت بصری، همچنین طراحی و ساخت اکسسوری و جواهرات.

هرمینا

این اثر هنری برگرفته از پترن های هندسه ی اسلیمی است و به دنبال کاوش در مفاهیم نظم، تقارن و پیچیدگی در هندسه است. با استفاده از اشکال هندسی ساده، طرح های پیچیده و زیبایی خلق می کند. این طرح ها در بسیاری از بناها و هنرهای اصیل ایرانی به کار رفته اند و نمادی از نظم و هماهنگی در جهان هستند. در این اثر، هنرمند با استفاده از متریال مدرن مانند ورق گالوانیزه و تکنولوژی های جدید مانند نرم افزار گرس هاپر و پلاگین گیره، به بازخوانی این طرح های سنتی پرداخته است. این امر به ایجاد پلی بین گذشته و حال و نشان دادن پویایی و تنوع هنر اسلیمی کمک می کند. علاوه بر این، شکل نهایی اثر که شبیه به یک گل است، نمادی از زیبایی و ظرافت خلق شده توسط هنر اسلیمی می باشد.

Masoumeh Mohtadi

Masoumeh Mohtadi was born in 1983 in Isfahan, Iran. She received her BFA in Painting and later she graduated with her MFA. Painting was Mohtadi's main medium until 2014, when she began her research studies in linguistics. While language and words are commonly considered the principal vessels of communication, Mohtadi is aligned with the school of thought that believes language in its core is a great misunderstanding. This has changed and reshaped her artistic path. In addition to her three solo exhibitions, Mohtadi's work has been showcased in more than twenty group exhibitions, including the group exhibition at Rochester Contemporary Art Center, New York (2023), the Artist book group exhibition at the Center for book art, New York (2021), the seventh biennial sculpture exhibition at Tehran Museum of Contemporary Art (2018), the Echo Arts International exhibition at Kunsthalle Budapest Hall of Art (2017), and the second Damoonfar Visual Arts Festival at Niavaran Cultural Center (2009).

Among the Lands (Edit's Collection)

The border, a crucial element in distinguishing one country from another, is represented using barbed wire mounted on a Y-shaped structure. In political geography, the visibility of borders is dependent on our vantage point.

(In this work, depending on the viewer's position and the angle from which they view the map, certain borders may vanish while others come into view.)

معصومه مهتدی، متولد سال 1362، تحصیلات خود را در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته نقاشی از دانشگاه آزاد تهران و دانشگاه الزهرا به پایان رسانده است. تا سال 1392، نقاشی مدیای اصلی مهتدی بود، اما سپس به مطالعه و تحقیق در زمینه زبان‌شناسی پرداخت. او بر این باور است که زبان به عنوان عامل اصلی ارتباط، سوءتفاهمی بزرگ است و این باور مسیر هنری او را تغییر داد. معصومه مهتدی، متولد سال 1362، تحصیلات خود را در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته نقاشی از دانشگاه آزاد تهران و دانشگاه الزهرا به پایان رسانده است. تا سال 1392، نقاشی مدیای اصلی مهتدی بود، اما سپس به مطالعه و تحقیق در زمینه زبان‌شناسی پرداخت. او بر این باور است که زبان به عنوان عامل اصلی ارتباط، سوءتفاهمی بزرگ است و این باور مسیر هنری او را تغییر داد.

میان سرزمین‌ها (از مجموعه ویراست)

مرز، که مهم‌ترین عامل تشخیص و تفکیک کشورها از یکدیگر است، معمولاً با سیم‌های خاردار نصب شده بر سازه‌ای Y شکل نمایش داده می‌شود. در جغرافیای سیاسی، نمایان بودن مرزها به نقطه‌ای که ما در آن ایستاده‌ایم وابسته است. (در این اثر، بسته به موقعیت مخاطب و زاویه‌ای که از طریق آن به نقشه نگاه می‌کند، برخی از مرزهای نقشه ناپدید می‌شوند و برخی دیگر نمایان می‌گردند.)

Raheleh Nooravar

Raheleh Nooravar (b. 1984, Tehran, Iran) is a graduate of Graphic Design from Islamic Azad University of Tehran. Later she continued her studies under recognized Iranian sculptors. Raheleh employs repetition and reproduction as the recurrent concepts in her work to create her desired forms. She has held 3 solo shows and has participated in several group shows and festivals. Raheleh Nooravar lives and works in Tehran.

راحله نورآور

راحله نورآور (متولد 1363، تهران، ایران) فارغ التحصیل رشته گرافیک از دانشگاه آزاد اسلامی تهران است و مجسمه سازی را زیر نظر اساتید ایرانی آموخته است. او به طور مداوم از مفهوم تکثیر و تکرار برای دستیابی به فرم های دلخواه در آثارش استفاده می کند. راحله نورآور تاکنون سه نمایشگاه انفرادی برگزار کرده و در چندین نمایشگاه گروهی و جشنواره های مختلف شرکت کرده است. او در حال حاضر در تهران زندگی و کار می کند.

“Biosis” Series

Humans stood aside and branched off. They rose above others to a different level, stood on a place of authority, and called everything else “nature.” In return, nature did not sit around and regrouped as a silent army, self-sufficient and independent of humanity. She developed a secret but vital power for herself and went so far that it became impossible for others to live without her. Living creatures realized that coexistence is the only way to go if they are to survive. They are astonishingly diverse, but in similar positions, all on the same plane. There are no exceptions and no rectors. They don't give monologues, but know how to sing choruses. Overshadowing is meaningless; all stand together as equals.

زیستن

انسان ها از جایی کنار کشیدند و خود را از طبیعت جدا کردند. در جایگاهی بالاتر و در موقعیت قدرت ایستادند و بقیه را «طبیعت» نامگذاری کردند. طبیعت، در مقابل، به عنوان نیروئی پنهان و حیاتی، در سایه ای خاموش و آرام باقی ماند، اما به اندازه ای مهم شد که زندگی دیگران بدون آن ناممکن گردید. جانداران دریافته اند که همزیستی با دیگری شرط بقاست. آن ها به طرز شگفت انگیزی متنوع اند، اما در موقعیت های مشابه و هم سطح. هیچ استثنایی و پیشوایی وجود ندارد. آن ها تک گویی نمی کنند؛ بلکه هم آوایی و هم زیستی را می شناسند. در سایه بودن بی معناست، چرا که همه کنار هم ایستاده اند.

Banafsheh Hemmati

Banafsheh Hemmati, an Iranian designer-artist, is a master's graduate in industrial design and a PhD graduate in the philosophy of art who's concerned with the relation between art and geometry in her works. She's founded Banafsheh Hemmati Design Studio in Tehran for more than twenty years and her extensive pursuits in the field of design involve interior, furniture, light, and custom design, and specializing in jewelry, and sculpture. She's also been teaching for years. Her approach in her pieces of jewelry and sculptures can be best described as appropriating Islamic geometry. She strives to desacralize the sanctity of Islamic architecture and secularize its geometry. Hemmati has shown her works in numerous exhibitions in Iran and abroad. She is the only independent artist at DIFC and recently her installation entitled, "Seven Cypresses," was showcased in the first near east "Sculpture Park" at DIFC besides artworks from Salvador Dalí and Jeff Koons. She has also attended various festivals as a judge and gained prestigious awards such as the "Florence International Art and Design Competition Award". Hemmati has been a member of Klimt02 (a platform for the communication of international art jewelry and contemporary crafts) and an author in the Art Jewelry Forum (AJF).

From the collection "The trace of absence"

Geometry is fundamental in Iranian-Islamic geometry. In the realm of Islamic art, the matter becomes sanctified through geometry. Girih Tiles which illustrate harmony, balance, substantial order, and purged from any kind of chance and accident is one of the representations of this geometry. These firm and rigid features in Girih Tiles encouraged me to use them as a source of deconstruction. The twist I enacted onto the Girih, which challenges the rationalist geometry, distorted its secure order and arrangement and turned it into a structure. I selected and made 7 angles which can be expanded infinitely regarding the chosen perspective. I didn't make the main structure and it's absent but its traces are visible in other structures. In the structures of "The Trace of the Absence" I focused on detaching from the concrete order of the geometry and truth in tradition, creating which is accompanied by desacralization and reconstruction. Any form of truth is dependent on the audience selected perspective which does not last much and loses its order in every change obtaining a new construction. This image is a reflection of the multiplicity of truths and perceptions that arise from the contemporary perception of the truth, which conflicts with the traditional worldview. My ultimate goal in appropriating these forms' visual possibilities is to criticize the traditional attitude to geometry and its relationship with truth along with secularizing sacred geometry.

Patternitecture

بنفشه همتی دیزاینر-آر티ست ایرانی است که در آثارش به پیوند میان هنر و دیزاین می‌پردازد. او فارغ التحصیل مقطع کارشناسی ارشد طراحی صنعتی و دکترای فلسفه هنر است. بیش از بیست سال است که «استودیوی دیزاین بنفشه همتی» را تأسیس کرده و به طراحی داخلی، مبلمان، نور، لباس و به‌طور ویژه جواهرات و مجسمه پرداخته است؛ همچنین به تدریس نیز مشغول است. رویکرد او در جواهرات و مجسمه‌هایش، «از آن خودسازی» نقوش هندسه‌ی اسلامی است و تلاش می‌کند تقدس هندسه‌ی اسلامی را مخدوش و آن را سکولار کند.

همتی در نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی متعددی در داخل و خارج از ایران حضور داشته است. او تنها هنرمند مستقل DIFC است و اخیراً چیدمانی از او با عنوان هفت سرو در اولین «پارک مجسمه» خاورمیانه در مرکز تجارت جهانی دبی در کنار آثار هنرمندان دیگری همچون سالوادور دالی و جف کونز به نمایش درآمده است. او در جشنواره‌های مختلف در مقام داور حضور داشته و جوایز معتبری مانند «جایزه‌ی مسابقه‌ی بین‌المللی هنر و طراحی فلورانس» را کسب کرده است. همتی عضو Klimt02 (انجمن بین‌المللی جواهرات هنری و صنایع دستی معاصر) است و به عنوان نویسنده در انجمن جواهرات هنری آمریکا AJF فعالیت دارد.

از مجموعه "رد غیاب"

هندسه یکی از مؤلفه‌های بنیادین هنر ایرانی-اسلامی است. در این هنر ماده به واسطه‌ی هندسه شرافت می‌یابد. گره چینی که نمودی از تعادل، هماهنگی، نظم خلل‌ناپذیر و عاری از اتفاق و تصادف است، یکی از نمودهای این هندسه به شمار می‌رود. این ویژگی‌های ثابت و صلب در گره چینی مرا بر آن داشت تا به واسازی (Deconstruction) آن پردازم. در این فرایند، پیچشی به یک گره داده‌ام که علاوه بر بازیکوشی با هندسه‌ی راسیونالیستی، نظم عاری از خلل گره را مخدوش کرده‌است و آن را تبدیل به حجم می‌کند، من هفت زاویه دید را انتخاب و ساخته‌ام که این احجام تا بی‌نهایت بسته به زاویه دید انتخابی قابل گسترش است، حجم اصلی را نساخته‌ام و غایب است، اما ردهایی از آن در هریک از آثار باقی مانده‌است. در حجم‌های «رد غیاب» گسستن از نظم عاری از تغییر هندسه یا حقیقت در سنت مد نظرم بوده، ساختنی که همراه با تخریب و صورت‌بندی مجدد است. هر صورتی از حقیقت وابسته به پرسپکتیو انتخابی انسان است که ثبات چندانی ندارد و در هر تغییری نظم پیشین خود را از دست می‌دهد و صورت‌بندی جدیدی می‌یابد. این تصویر بازتابی است از تکرار حقایق و تکرار دریافت‌ها که برآمده از تلقی معاصر از حقیقت در تضاد با جهان بینی سنتی است هدف نهایی ام از آن خودسازی امکان‌های بصری این اشکال، نقد نگرش سنتی به هندسه و نسبت آن با حقیقت در راستای سکولار کردن هندسه‌ی مقدس است.

She has started his professional activities with fashion and stage designing for theaters and short films since 1997 and today she cooperates as fashion designer and fiber artist with artistic cultural-industrial projects of brands and reputable companies of Iran and world. Her activities are primarily based on study and evaluation of sustainability concept in Iranian culture and identity context and also on industrial projects and sustainable fashions such as Behance, fashion revelation, open studio project, etc. Her other activities are various workshops and speeches concerning sustainable fashion, tapestry, recycle art, designing of fashion industry projects, experiential designing, zero-waste design, sustainable design, and presentation of works in different colleges and cities, and judging works of various festivals in Iran. Also, she has been going into teaching in university since 2002.

فعالیت حرفه‌ای خود را از سال 1376 با طراحی لباس و صحنه برای تئاتر و فیلم‌های کوتاه آغاز کرده و امروز به‌عنوان طراح لباس و فایبر آرتیست، با پروژه‌های فرهنگی-هنری و صنعتی، برندها و کمپانی‌های معتبر داخلی و خارجی همکاری می‌کند. عمده فعالیت او بر اساس مطالعه و بررسی مفهوم پایداری در بستر فرهنگ و هویت ایرانی و پروژه‌های صنعتی و مد پایدار از قبیل Behance، Fashion Reve، Open Studio Project و... می‌باشد.

تکتم همتی کارگاه‌ها و سخنرانی‌های متعددی در زمینه مد پایدار، تاپستری، ریسایکل آرت، طراحی پروژه‌های صنعتی مد، طراحی تجربی و دیزاین Zero Waste و دیزاین پایدار برگزار کرده است. او آثار خود را در دانشکده‌ها و شهرهای مختلف به نمایش گذاشته و به‌عنوان داور در جشنواره‌های متعدد داخلی و خارجی همکاری کرده است. همچنین از سال 1381 به تدریس در دانشگاه مشغول است.

Stable Reincarnation

Upcycle art is a form of recycling that, in addition to reducing the amount of waste present as pollution in the environment, primarily addresses solid waste (of which fabric is a large part) and its adverse effects on health and the environment. It can be seen as a form of reincarnation, where materials that have reached the end of their life cycle are given new life and purpose. The reuse and recycling of materials in the production of artwork lead to a reduction in the use of new raw materials in the production process. This work was shaped by its sustainability approach and its relationship to art. One hundred percent of the raw materials for this piece consist of solid waste (fabric) left over from the clothing design collections of my personal studio over the years. According to the philosophy of the reincarnation of objects, these materials have been transformed into art.

تناسخ پایدار

هنر Upcycle شکلی از بازیافت است که علاوه بر کاهش میزان زباله‌هایی که به‌عنوان آلودگی در محیط زیست موجود است، به‌طور عمده بر ضایعات جامد (که پارچه بخش بزرگی از آن است) و اثرات نامطلوب آن بر سلامتی و محیط زیست تأکید دارد. شاید بتوان گفت گونه‌ای از تناسخ است که با استفاده مجدد متریال‌هایی که عمر زندگیشان تمام شده، دوباره به زندگی و حیات بازمی‌گردند. نقطه پایانی زباله‌های جامد شهری انباشت بی‌رویه آنها بدون بازیافت یا سوزاندن آنهاست. "این مکان‌های عظیم زباله، حجم انبوهی را در خود جای داده‌اند که می‌توانند به نوعی بازیافت شوند. استفاده مجدد و بازچرخانی از مواد قابل بازیافت در تولید اثر هنری منجر به کاهش استفاده از مواد اولیه جدید در فرآیند تولید خواهد شد. این اثر با رویکرد پایداری و ارتباط آن با هنر شکل گرفته است. 100٪ مواد اولیه این اثر شامل ضایعات جامد (پارچه) به‌جامانده از دورریز کالکشن‌های طراحی لباس استودیو شخصی من در این سال‌ها بوده‌اند که با توجه به فلسفه تناسخ اشیا، تبدیل به آرت‌ورک شده است.

پترنیچر
مراجعات عمومی

OPEN CALL FOR
PATTERN-
TECTURE
#4

فرآیند همکاری: ۱۰ شهریور ۲۰۲۰
پایان مهلت ثبت نام: ۱۰ مهر ۲۰۲۰
پایان مهلت ارسال ایده‌ها: ۲۰ شهریور ۲۰۲۰
اعلام نتایج: ۲۰ آبان ۲۰۲۰
برگزاری نمایش گالری: تابستان ۲۰۲۱

Open Call: September 10, 23
End of registration: October 2, 23
End of submission: October 12, 23
Result announcement: November 11, 23
Opening: Summer 24

مرزهایی که گسترش می‌دهند
حاشی که ما ایستاده ایم! BOUNDARIES THAT EX-PAND; WHERE WE STAND!

نمایش گالری کردن ها:
غزل رفالیان - بیتاشکاری
Curators:
Ghazal Refalian -
Bita Shekari

جهت دریافت اطلاعات بیشتر و ثبت نام، به وب سایت روی داد مراجعه فرمایید.
Visit patternitecture.com for more information and registering

HABITS | هبیتس
LIGHTING

طراحی و ساخت تجهیزات روشنایی

WWW.HABITSME.COM
@HABITS.LIGHTING
021-22203199

PIMON[®]
BETON

- PRECAST CONCRETE GOODS -



ROYA
TOTAL WALL & FLOOR COVERING SOLUTION

RED LEAF
STUDIO



CAOI
Contemporary
Architecture
Of
Iran

هَبِيتِس
HABITS
LIGHTING



گالری عتماد
ETEMAD GALLERY

PIMON
BETON

ROYA